

Under Dusken

STUDENTAVISA I TRONDHEIM NR.01 107. ÅRGANG 19.01.21 - 02.02.21

**GRENSELØS
IDRETTSGLEDE**

STUDENT?

MILJØBEVISST?

SKAFF PENSUM BRUKT

Norges største markeds plass for
kjøp og salg av brukt pensum

12

GLØSING PÅ DATE:

Sjekk ut hvordan en sjenert
gløsing klarer seg på blinddate.

16

IDRETT FOR ALLE:

Les mer om hvordan NTNU
Paraidrett jobber for å med seg
flest mulig på lage.

24

MØT SITS KANTINEANSATTE:

Kristian, Siv Merete og Marius
elsker jobbene sine i Sit-
kantinene. Pandemi og planlagt
digitalisering gjør nå at de går en
usikker framtid i møte.

38

KULTURREDAKSJONEN GLEDER SEG:

Dette kan du glede deg til i
våren som kommer.

40

TOPP 20 ALBUM 2020:

Musikkredaksjonen oppsummer
fjorårets musikkår.

LES MER PÅ UNDERDUSKEN.NO

REDAKTØR UNDER DUSKEN
Åsmund Hunderi Stemland
– Tlf: 995 37 075
avisredaktor@studentmediene.no

NESTLEDERE UNDER DUSKEN
Idunn Sørensen – Tlf: 936 47 749
avisredaktor@studentmediene.no

Sigrød Solheim – Tlf: 920 88 151
nettredaktor@studentmediene.no

ANSVARLIG REDAKTØR
STUDENTMEDIENE I
TRONDHEIM AS
Maren Høgevold Busterud
– Tlf: 410 63 201
ansvarligredaktor@studentmediene.no

REDAKSJONSSJEF
Christine Aaserød Pedersen
redaksjonssjef@studentmediene.no

DAGLIG LEDER
Sindre Sættlem – Tlf: 411 85 450
dagligleder@studentmediene.no

SALGSSJEF
Albert Skånland
salgssjef@studentmediene.no

NYHETSREDAKTØR
Emelie Kjærnli Kristiansen
nyhetsredaktor@studentmediene.no
DEBATTREDAKTØR
Amanda Hytten Bjerknes
debattredaktor@studentmediene.no

REPORTASJEREKTAØR
Oda Sofie Mathisen Gallefoss
reportasjeredaktor@studentmediene.no

KULTURREDAKTØR
Geir Bergersen Huse
kulturredaktor@studentmediene.no

FORSKNING- OG
FORBRUKERREDAKTØR
Bendik Brodshaug
foforedaktor@studentmediene.no

SPORTSREDAKTØR
André Torvestad
sportsredaktor@studentmediene.no

MUSIKKREDAKTØR
Tina Levås
musikkredaktor@studentmediene.no

FOTOREDAKTØR
Kristian Marcellus Benum Storehaug
fotoredaktor@studentmediene.no

GRAFISK ANSVARLIG
Marius Thorvik
grafisksjef@studentmediene.no

ILLUSTRASJONSSJEF
Serena Guler
illustrasjonssjef@studentmediene.no

DESK
Marthe Bjerva (sjef), Håkon Pedersen,
Benedikt Erikstad Javorovic, Linn Danielsen
Ejemo, Anders Brun, Erlend Cylvær, Peter
André Hegg, Hanna Jarstø Ervik, Oda
Eriksen Haugland, Lars Nord Holmer, Jenny
Westrum-Rein

GRAFIKERE
Kristina Bye (4-11), Aslak Høberg Liaaen
(12-19), Sofija Kornhubere (20-35), Jesper
Hustad (36-49)

KORREKTUR
Tomaris Semet (sjef), Anders Brun, Bendik
Brodshaug

FORSIDE
Foto: Nils Dittrich/NTNU

Anden ser på meg mens jeg tisser :)

TIPS OSS!

tips@studentmediene.no

ANNONSERE?

salgssjef@studentmediene.no

Under Dusken er et uavhengig organ for studenter i Trondheim, utgitt av Studentmediene i Trondheim AS. Under Dusken blir distribuert gratis i Trondheim, og kommer ut seks ganger i semesteret. Under Dusken arbeider etter god presseskikk i henhold til Vær Varsom-plakaten. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Under Dusken blir utgitt av Studentmediene i Trondheim som får økonomisk støtte av Velferdstinget i Trondheim og Studentersamfundet i Trondheim, som står uten redaksjonell ansvar.

Miljøtrykksak fra
Trykkpartner AS.

Lisensnr. 241823
Sertifikat nr. 1638

VI HAR FÅTT NY NETTSIDE!

Sjekk den ut på underdusken.no

LEDER

ÅSMUND HUNDERI STEMLAND
REDAKTØR I UNDER DUSKEN

DEMOKRATIET ER IKKE EN SELVFØLGE. DET ER NOE VI MÅ ARBEIDE FOR Å IVARETA.

6. januar angrep en gruppe høyre-ekstreme demonstranter kongressen i USA, hjertet av det moderne vestlige demokratiet. Dette på en av demokratiets mest symboltunge dager – da kongressen skulle godkjenne valgresultatet. Denne dagen skulle vise at selv etter fire år med Trump i Det hvite hus ville demokratiet bestå. Angrepet kom derimot ikke uten forvarsel. Mange vil si at det er først nå Trump har gått for langt, og det er først nå man ser trusselen han representerer.

Trumps iherdige bruk av sosiale medier førte til stormingen av kongressen. Presidenten gjorde tilsynelatende ingenting for å hindre dette. Da den midlertidige utestengingen av Trumps twitter-konto opphørte, anklaget han Twitter for å kneble ytringsfriheten

hans. Ytringsfriheten avgjør derimot ikke om du kan poste på Twitter eller ei, det er det Twitters retningslinjer som gjør. Trump ble omsider utestengt fra både Facebook og Twitter.

Sosiale medier burde ansvarliggjøres for hvilke ytringer som skal tillates eller ikke på plattformen.

Vi er ikke fri fra de samme kreftene her i Norge, ei heller ansvaret for hvilke stemmer man skal tillate å slå røtter. Det gjelder også i debattsidene her i Under Dusken. Vi skal rapportere nyheter, og dekke saker fra et så helhetlig perspektiv som mulig, men vi har også et ansvar for hvem vi lar bruke vår plattform som et talerør.

Man kan argumentere for at man må lytte til høyreekstreme. At dette er den eneste måten å argumentere mot dem og dekonstruere argumentene deres.

Risikoen med denne strategien er at det gir et inntrykk av at ideologien deres er et legitimt standpunkt. Et likestilt syn med andre mer moderate og forenede holdninger. Å presentere de destruktive ytterpunktene av politikk, verdens- og menneskesyn som akseptable og legitime er ikke rettferdig debatt, det er å normalisere livsfarlig ideologi, utnytte frustrasjon i befolkningen og å lokke fram de individene som er villige til å skade.

Å gi en plattform til høyreekstreme er ikke å forsvare ytringsfriheten – det er å undergrave demokratiet.

SØK STUDENTMEDIENE

søknadsfrist 29. januar kl 23.59
samfundet.no/opptak

Fortsatt åleine på 10 kvadrat

KAREN MJØR
Leiar ved
Studentersamfundet
i Trondhjem

ILLUSTRASJON: Astrid Bøhler

Nok ei nedstenging. Nok ein periode åleine på hybelen. Nok ein runde der tiltaka treff studentane ekstra hardt. Eg meiner det er rett å innføra strengare tiltak slik smittesituasjonen står no, men eg er likevel djupt bekymra for konsekvensane dette får.

Einsamd blant studentar er eit vedvarande problem, men no er statistikken meir brutal enn nokon gong tidlegare. Undersøkingar gjennomført av Sit syner at heile 63 prosent av studentane kjenner seg einsame under pandemien.

Pandemien er hard for alle, men mange studentar er spesielt hardt råka. Nye studentar møte ei avgrensa fadderveke, og gjekk vidare til ein haust med nesten utelukkande digital undervisning. Mange fann seg då i ein situasjon der dei bur i ein ny by, langt heimanfrå på en liten hybel utan å kjenna ein einaste person. Samstundes er ein forventning å tilpassa seg, prestera og få gode karakterar under digitale eksamenar.

Hovudansvaret for den psykiske helsa til studentar og trivsel i studiebyen kan ikkje leggast utelukkende på frivillige studentar.

Studentar vart bedd om å utsetja reisa tilbake til studiebyen, men dette løyser ikkje problemet. Mange rakk ikkje endra billetten når beskjeden kom så seint, og mange hadde allereie reist tilbake til byen. Einsemd blant studentar er framleis like akutt. Me treng gode tiltak mot einsemd, og me treng dei no.

Studentfrivilligheita gjer det me kan for å skapa møteplassar på trass av pandemi. Likevel er me smertefullt klar over at me slit med å nå ut til dei som treng det mest. Terskelen er for mange for høg for å koma på debatt eller gå på konsert når ein ikkje har nokon å gå saman med. Me treng betre rammer for å nå ut til desse.

Me er klare for å bretta opp armene og fortsetja med å gjera det me kan for å skapa ein god møteplass så snart restriksjonane tillet det. Hovudansvaret for den psykiske helsa til studentar og trivsel i studiebyen kan likevel ikkje

leggast på frivillige studentar. Me treng regjeringa med på laget.

Mitt håp er at også regjeringa tar innover seg alvor i situasjonen og byrjar å motarbeida einsemd blant studentar. Me treng betre rammer for å fanga opp dei som slit og me treng at fysisk oppmøte på campus vert prioritert. Å motarbeida einsemd blant studentar må i langt større grad verta eit samarbeidsprosjekt mellom studentfrivilligheita, regjeringa, utdanningsinstitusjonane og Sit.

Regjeringa har forsøkt å motverka einsemd ved å utnemna ei ekspertgruppe som kom med forslag til tiltak. Dette er tiltak me i stor grad ikkje har sett noko til. Me kan ikkje venta lenger. Studentane tar dugnaden mot smittespreiinga på stort alvor. Eg håpar at regjeringa snart ser at dugnaden mot einsemd blant studentar er like viktig og at tida er overmoden for hastetiltak.

Kommentar:

JA, DET ER RETT Å BEDRIVE KJØNNSTYRING PÅ STUDIER

Det haster å jevne ut kjønnsforskjellene i høyere utdanning.

HANNA WAAGE
HJELMELAND
Journalist i
Under Dusken

ILLUSTRASJON: Viktorija Belogradovaite

Jeg er kvinne på et mannsdominert studie. Det har ikke alltid vært lett. Ulike tiltak for å utjevne kjønnsbalansen har mye av æren for at jeg om halvannet år forhåpentligvis har gjennomført masteren min.

Kjønns-poeng og andre tiltak for å jevne ut kjønnsbalanse er urettferdig. For enkeltpersoner kan det være til å rive seg i håret over. Men for samfunnet er det et nødvendig onde.

Ludvig V. Thorsen argumenterer mot kjønns-poeng i sin kommentar i Under Dusken (UD 11 - 2020. red. ann). Han mener vi heller bør starte sosiale prosjekter mot destruktive kjønnsnormer. Men et slikt prosjekt vil ta lengre tid enn hva vi kan tillate.

Et argument for at dette haster er de dokumenterte fordelene ved et likestilt arbeidsmarked som Åste Solheim Hagerup nevner i sitt innlegg (UD11 - 2020 red. ann.). Forskning tyder på at vi som samfunn vil tape på å ikke jobbe for å skape mangfold i alle bransjer.

Den viktigste grunnen til at det haster å oppnå kjønnsbalanse mener jeg er å skape forbilder. Da jeg skulle velge utdanning var studiet mitt simpelthen ikke til stede i min horisont. Jeg hadde aldri valgt som jeg gjorde om ikke Jenteprosjektet Ada hadde fløyet meg til Gløshaugen da jeg gikk på videregående. De viste meg kvinner i bransjen som jeg kunne identifisere meg med.

Det holder ikke at samfunnet blir mer klar over hemmende kjønnsnormer. For mange er det avgjørende å kunne identifisere seg med en bransje for å anse den som aktuell for seg selv. Til det trenger vi forbilder, og for å få forbilder trenger vi blant annet kjønns-poeng.

Kristoffer Stålby stiller seg generelt kritisk til kjønnsstyring i et innlegg i Dusken (UD 12 - 2020. red. ann). Stålby vil at valg av utdanning skal være fritt, og mener at en eventuell skjev kjønnsbalanse bare gjenspeiler våre egentlige ønsker.

Men valg av utdanning kan ikke anses som fritt når vi ikke er fullstendig klar over valgmulighetene våre. Det er ikke slik at disse tiltakene lurte meg til å velge noe jeg ikke ønsket. Tiltakene gjorde at jeg fikk tilstrekkelig informasjon til å ta et betraktelig mer kvalifisert valg, som nettopp gjenspeilet mitt egentlige ønske.

Jeg mener ikke at vi skal tvinge kjønnsbalansen på alle studier opp til 50/50. Vi kan ikke utelukke at det eksisterer biologiske forskjeller som gjør at noen yrker til slutt blir mer attraktive for enkelte. Men alle som skal ta et utdanningsvalg må være tilstrekkelig informert. Det kan vi få til ved å la minoriteter bane vei nå, slik at de utgjør gode forbilder når neste generasjon står på trappen til høyere utdanning. Til det trenger vi kjønnsstyring.

VI SKAL FÅ EN DAG I MÅRÅ

Før eller senere skal det bli mulig å være student igjen.

Siden mars har det vært kjipt å være student. Svekket utdanningskvalitet og dårlig læringsmiljø på trange hybler gjør det vanskelig å lære, og mange sliter med en følelse av isolasjon og ensomhet. Studenter faller mellom to stoler i velferdsstaten ved bortfall av deltidsjobb og hvis ikke en krisepakke snart er på plass, vil det bety økonomisk krise for mange. Samtidig har boomercommentariatet ut av projeksjon anklaget oss for å være sutrete, egoistiske superspredere.

Studietiden er for mange den beste i livet. Da jeg kom til Trondheim, gledet jeg meg enormt til å være student i Norges beste studieby, selve studiene var bare en bonus. Å være student er så mye mer. Man skal flytte for seg selv, finne seg selv, flørte, lære av noen feil, oppdage artister før alle andre på Knaus og få venner for livet. Denne delen av studenttilværelsen er et enormt savn for de av oss som rakk å oppleve det, men jeg synes også utrolig synd på dere førsteklasinger som ikke har fått oppleve det ennå.

Heldigvis er det lys i enden av tunnelen. Vaksineringsen er i gang, og før eller senere skal det bli mulig å være student igjen. Når alt dette er over, håper jeg at studentmassen tar igjen den tapte tiden med en fest uten sidestykke. Det er uhyre viktig at vi fortsetter å kjempe for et bedre studentliv under pandemien, men jeg håper også vi kan løfte blikket og bruke savnet av hvordan det var før og erfaringene vi har fått under pandemien, til å sørge for at studentlivet etter korona blir bedre enn noen gang.

Engasjer deg. Gjennom studentmiljøet har vi en unik mulighet til å forme og påvirke hverdagen til medstudentene våre. Studentfrivilligheten skal sørge for et fantastisk fritidstilbud for alle. Studentdemokratiet skal kjempe for utdanningskvaliteten, rettighetene og læringsmiljøet dere fortjener og at frivilligheten skal få sin plass på campus.

ANDREAS KNUDSEN
SUND
Leder av Studenttinget NTNU

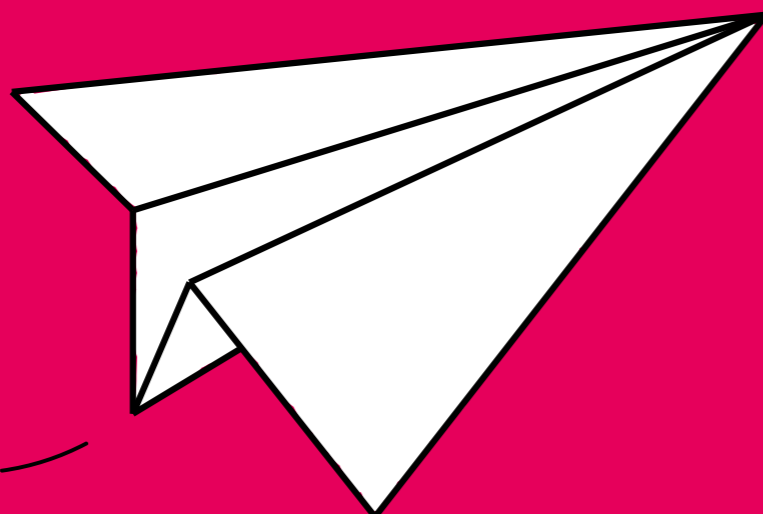
ILLUSTRASJON: Ane Morkemo

Uansett hvor du engasjerer deg, om det så er i Studenttinget, Studenterådet, Studentersamfundet, NTNUI eller linjeforeningen, så håper jeg du engasjerer deg. Det kommer du ikke til å angre på.

Inntil da, pass på hverandre og deg selv, følg smitteverne-reglene og grip muligheten til å påvirke Norges beste studentmiljø. Hvis jeg kan påkoste meg selv en keitete sitering: «La ikke byen få ro, men la den få merke den er en studentby.»

Andreas Knudsen Sund er tidligere medlem av Studentmediene i Trondheim.

DEBATT: DINE MENINGER PÅ TRYKK

VIL DU SKRIVE TIL UNDER DUSKEN?

**SEND MAIL TIL
DEBATTREDAKTOR@STUDENTMEDIENE.NO**

INNLEGGET MÅ IKKE OVERSTIGE 2500 TEGN, MELLOMROM INKLUDERT.

MENNESKER, MILJØ OG DEMOKRATI – HØYESTERETT HAR SVIKTET OSS ALLE

Etter fire års ventetid skulle vi endelig få svar på hvilke rettigheter Grunnloven gir oss. Dessverre sviktet flertallet i Høyesterett både oss, miljøet og framtiden.

MAGALIE
PLISSONNEAU
Leder i Spire Trondheim

ILLUSTRASJON: Benedikte Ytterli

I 2016 saksøkte Natur og Ungdom og Greenpeace staten for tildelingen av nye oljelisenser i Barentshavet. Organisasjonene mente at dette brøt konstitusjonell lov og folkets rett til et levelig miljø. Resultatet fra Høyesterett 22. desember var en svært konservativ tolkning av 'miljøparagrafen', § 112. Tolkningen tillater Norge å fortsette å lete etter olje, og med det eksportere klimagassutslipp globalt uten hensyn til Parisavtalen.

Hvis vi bruker de olje-, gass- og kullreservene vi allerede har funnet, vil det skape dobbelt så mye utslipp enn det vi kan ha for å holde oss under 1,5-gradersgrensen som verdens land ble enige om i avtalen. Overskrides grensen blir konsekvensen uopp-rettelige endringer i økosystemet og dermed katastrofal for alt liv på jorden.

Under Covid-19 har vi sett en reduksjon i klimagassutslipp, industriproduksjonen har minsket og på et tidspunkt var den daglige flytrafikken redusert med hele 75 prosent. Regjeringen har vist at de kan skaffe ressursene når økonomien er truet. De

satte imidlertid bare av 1 prosent av krisepakken på 310 milliarder kroner til grønne tiltak, mens de ga skattelette til olje og gass og støtte til luftfartsindustrien uten krav om å forbedre klimahensyn. At kortsiktig økonomisk profitt har blitt verdsatt foran mennesker, vises ytterligere gjennom den økte ulikheten vi har sett i Norge de siste årene. Befolkningen tjener ikke på den økonomien vi har i dag.

Skal vi få et bærekraftig samfunn, må vi endre de strukturene som skaper miljøødeleggelse og urettferdighet. Regjeringen bør gi støtte til omskolering for arbeidere i petroleumssektoren, og støtte veksten av en reell sirkulær økonomi for å bygge bærekraftige byer og distrikter. Norge bør betale sin rimelige andel av erstatningene for å bidra til klimatilpasning.

Klimasøksmålet er et historisk søksmål, og om våre rettigheter hadde blitt anerkjent, ville det gitt presedens for beskyttelsen av mennesker og miljøet videre. I stedet har retten sviktet unge mennesker og vår fremtid. Hvis dette året har lært oss noe, er det at vi ikke kan forvente at endring skjer av seg selv. Vi må ta del i demokratiet vårt og bidra til den endringen framtida avhenger av. Bli involvert i politikk, vær engasjert og påvirk de som tar avgjørelser på dine vegne!

Les mer debatt på underdusken.no

DATINGGRØNN GLØSING PÅ BLINDDATE

Det å date er vanskelig, og kan være kleint og vondt. Derfor skal jeg nå ta på meg all sosial smerte som en ultimat datingopplæring.

TEKST: Bendik Brodshaug | ILLUSTRASJON: Victoria Stenshagen

Hva kan man si om single? De kommer ikke i par. Kanskje er det derfor mange synes det kan være vanskelig å komme seg ut, treffe noen og like personen man treffer. Eller enda vanskeligere: å bli likt av vedkommende. Det er ikke like lett, spesielt ikke hvis man føler seg litt ensom, eller til og med litt klein og usosial.

Som journalist er det mitt samfunnsoppdrag å opplyse. Derfor var jeg på date slik at andre enslige ikke gjør samme feil som meg. Med mindre daten gikk bra. Da går det greit. Dere får lese for å finne ut av det.

Kvaliteten på datinglivet mitt kommer forøvrig til å vise seg i antall utgaver denne spalten kommer ut i.

Min merkeligste jobb-e-post

Det første hinderet er ofte det å få seg en date, et stevnemøte, et avtalt møte. Menneskelig interaksjon i det hele tatt.

Da husket jeg hva enhver kursleder fra ethvert avlyst sommerjobbsøknadskurs ville sagt: Bruk nettverket ditt.

Jeg sendte noen e-poster til noen forvirra kollegaer og fikk massevis av... total stillhet tilbake. For ordens skyld spurte jeg om noen ville sette meg opp på en date til en sak, ikke om noen av kollegaene mine ville date meg. Jeg kan være klein, men ikke som en av dem som ber kollegaer ut på date. Til slutt så jeg lyset: Noen hadde svart.

En medjournalist hadde ei venninne som ikke hadde så mye bedre å gjøre. I ettertid hørte jeg fra daten min at vår felles venninne oppmuntret henne på grensa til frivillig tvang. Det endte uansett med en date, så jeg var fornøyd.

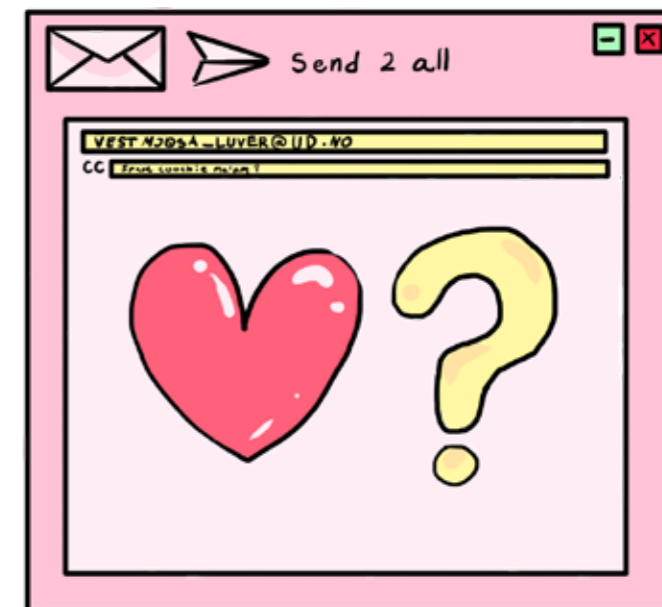
Verkende bein og pungdyr

Med kollegaen min som mellomledd, arrangerte vi dermed å møtes ved

Samfundet, Trondheims mest romantiske, runde, røde bygg, for en trivelig spasergang. Det var tross alt ikke så mye man ellers kunne gjøre med riktig sosial avstand et par dager etter nok en overstått eksamen.

Turen vi gikk gjorde Midtbyrunden til skamme, der vi trasket rundt og gjennom hele Trondheim uten ei planlagt rute, og gjorde beina mine flaut stive dagen etter. Vi avslutta på busstoppet utenfor Samfundet. Stedet hvor mangt et møte har funnet sin slutt, inkludert dette. Ikke for det, til forskjell fra de seine nettene på Samfundet, lærte jeg noe.

En ting er hvor interessert et annet menneske kan være i en art av australske pungdyr i kenguruslekta, quokkaen. I etterkant sjekka jeg opp samlevideoer av quokkaen og jeg fikk full forståelse for all beundring.

«Det var vanskelig å se på henne, mislykkes i å flørte og samtidig ikke gå rett inn i en lyktestolpe.»

En annen ting jeg lærte, er at en date kan være kjempemyggelig uansett hvor lite vant med nye folk du er, eller hvor lenge siden det er du gikk ut av hybelen din.

En sjenert gløsinns skjebne

Flørten uteble, men det gjorde ikke stort. Det er en kunst jeg ikke kjenner til. Likevel har jeg lært et menneske å kjenne, og det mennesket har like dårlig humor som meg selv, lysende, pene øyne, en litt usunn døgnrytme og en frisk, ærlig og herlig holdning.

Vi var uenige om hvor kald og snørik en vinter burde være, hva som var best av cola og «p-max» og hvilken side av Mjøsa som var den beste. Likevel hadde vi god flyt, for det var aldri noen feil svar, bare prat. Selv om alle veit at vestsida egentlig er best.

Da daten var over, gikk jeg hjem med en god følelse, men også en følelse av noe ufullendt. Kanskje kunne jeg ha vært mer frampå, prøvd å flørte, om så litt dårlig. Muligens hadde det vært større mulighet for et nytt møte en annen gang da, men slik er sjenansen på date. Etter min standard var daten vellykka, men jeg kunne gjerne hatt den mer «datete».

Mang en gang så jeg på gatehjørnene framfor oss på turen, for jeg styrte ruta – litt av grunnen til at den ble rotete. Likevel måtte jeg ganske ofte glimte bort på min quokkaelskende date, for hun var både pen og hyggelig. Det var bare vanskelig å se på henne, mislykkes i å flørte og samtidig ikke gå rett inn i en lyktestolpe.

Jeg har mange komplimenter å gi, men klarer ikke helt å formidle dem. Slik er livet til en sjenert gløsning.

Blind kjærlighet

Blinddate høres nok skumlere ut enn det faktisk er. Passer du på at det er noen du kjenner som spleiser dere, er blinddaten en god måte å få seg en date på.

Det er et fint avbrekk fra all digital dating mange gjør. Du vet ikke hvem du blir matchet med, men da er dere i samme situasjon der man lærer en person å kjenne kun gjennom samtaler under selve møtet.

Kanskje man til og med finner en akkurat passe teit, relativt hyggelig person man gjerne vil treffe igjen. Eller så kan man bare se på quokka-videoer i karantene. Det fungerer også.

ENKEL EPLEKAKE

En pen kake som kan bruke opp dine glemte epler, og samtidig gi deg og andre glede i en rolig hjemmehverdag.

TEKST OG FOTO: Henrik Hammarstrøm

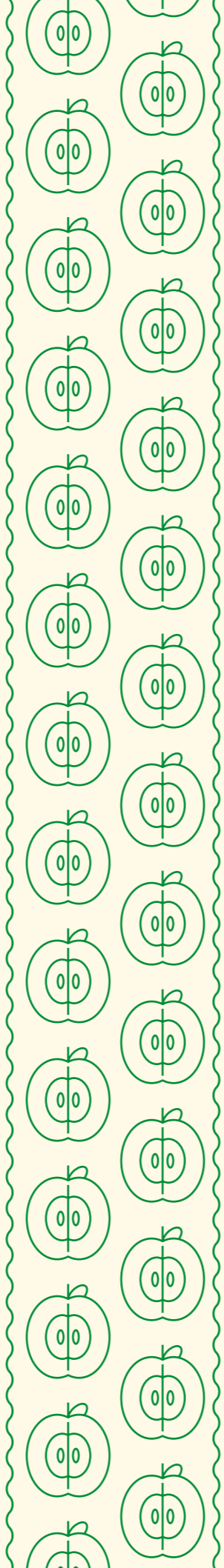
Den klassiske eplekaken er kanskje noe av det enkleste man kan lage, og fortsatt imponere venner og familie. Du kan gjerne bruke gamle epler, ettersom et opphold i ovnen gjør dem både myke og saftige. Kaken kan også toppes med både perlesukker og knuste hasselnøtter for å gjøre den ekstra pen.

Du trenger:

200 gram smør
200 gram sukker
200 gram siktet hvetemel
2 egg
1 ½ teskje bakepulver
1 teskje vaniljesukker
Kanel og perlesukker
3 epler

Framgangsmåte:

1. Forvarm ovnen til 180 grader.
2. Smør kakeformen med smør eller lignende.
3. Smelt smøret i ei panne/kasserolle.
4. Bland det smeltede smøret, sukker og hvetemel i bollen.
5. Tilsett bakepulver og vaniljesukker, og tilsett eggene når smøret har kjølt seg ned litt.
6. Bland alt til du får en jevn deig.
7. Legg deigen i en form.
8. Skrell eplene dine med en rotskreller, og kutt dem opp i båter. Legg båtene ned i kakedeigen din.
9. Strø rikelig med kanel og perlesukker på toppen.
10. Stek i 60 minutter.
11. Ta ut kaken, og la den hvile 5 til 10 minutter i formen.

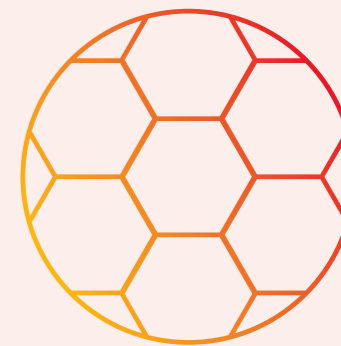

O
G
G
U
L
L
B
A
L
L
R
Ø
D
D
T
K
O
R
T

I forrige sesong av Eliteserien kunne man tidlig skimte et klart lysglimt. FK Bodø/Glimt har, som eneste nordnorske klubb i øverste divisjon, hatt et stort ansvar for å prestere. Bodø-laget vant både seriegull og folkets overbevisning denne sesongen. De fikk en drømmestart på sesongen med ti strake seiere og avsluttet rekordsesongen på toppen av tabellen.

Eliteseriesesongen i 2020 ble den beste i nordnorsk historie. Klubben imponerte stort med 15 av 15 mulige hjemmeseiere og kun to tap gjennom hele sesongen. I Europa League-kvalifiseringen mot storlaget AC Milan på hjemmebane i Italia tapte Bodø-laget knepent, men med en likevel høyst imponerende prestasjon vendte den internasjonale pressen linsene sine for fullt mot Nord-Norge. Med storartede lagprestasjoner gjennom hele sesongen, en drømmeduo fra Danmark, og en bestemt og dedikert hovedtrener, løftet FK Bodø/Glimt det etterlengtede trofeet for første gang like før jul.

Det er bare å håpe på at norsk toppfotball fortsetter å levere fotball på et slikt underholdningsnivå. Årets første gullball går fortjent til de gulklede fra nord for en enorm prestasjon i Eliteserien 2020.

Etter George Floyds død i mai har fotballspillere verden over markert sin fordømmelse av rasisme ved å gå ned på kne før kamp. Tanken bak denne støttemarkeringen var blant annet å sette i gang noe større, og rydde opp i de rasistiske holdningene som finnes i dagens samfunn. Til tross for dette har det i 2020 blitt rapportert at flere fotballspillere i Eliteserien har vært utsatt for rasistiske kommentarer og hatmeldinger.

Da Vålerenga spilte mot Sandefjord FK i høst ble Ousmane Camara utsatt for rasistiske tilrop fra tribunen. Dette er bare et av flere tilfeller vi har sett i høst. Slik oppførsel hører ikke hjemme i idretten, og rasisme fra fotballtribunen får et soleklart rødt kort. For å sitere Erna Solberg: «Idretten skal være et sted for inkludering og lagspill».

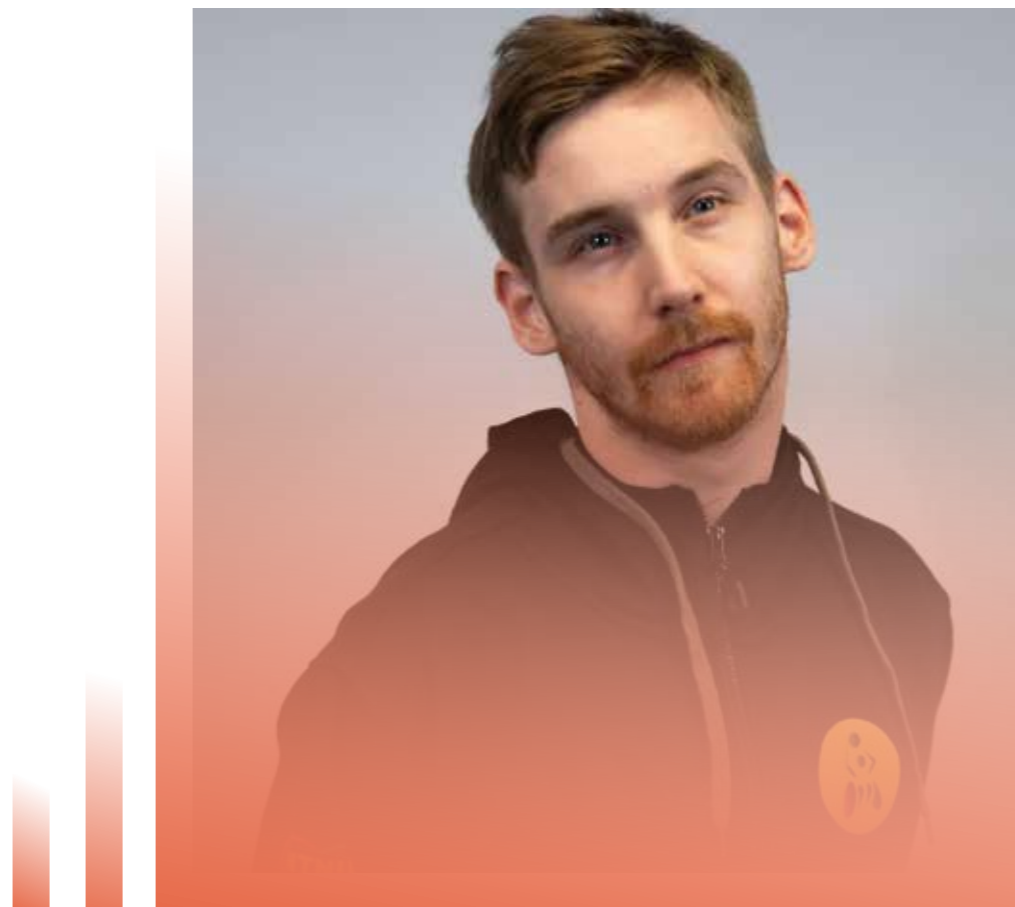

TILRETTELEGGING: Gjennom høstsemesteret har NTNU Paraidrett tilrettelagt idrettstilbudet til NTNU for 2-3 paraidrettsutøvere. Håpet for vårsemesteret og videre framover er å nå ut til flere mennesker og sørge for at alle NTNUs studenter føler seg velkomne i idretten.

UNIVERSELL IDRETTSGLEDE

Med håp om flere utøvere og større engasjement, forteller NTNU Paraidrett om sine ambisjoner for framtiden.

TEKST: Lisa Amdam Tetlie | FOTO: Oskar Hope-Paulsrud/NTNU

STYREMEDLEM: Oskar Eikeseth i NTNU Paraidrett.

Et tilbud om idrettsglede for alle studenter er et av NTNUs viktigste mål. Likevel har ikke alle de samme forutsetningene for å kunne delta i de ulike idrettslagene. En viktig pådriver for å sørge for at disse ulike forutsetningene ikke er til hinder, og som skal sikre at alle studenter får et likt tilbud, er gruppen NTNU Paraidrett. Paraidrett er en idrett tilpasset mennesker med funksjonshemninger og som er en parallell til idrett for funksjonsfriske. På slutten av året slo vi på tråden til styremedlem i NTNU Paraidrett Oskar Eikeseth, for å høre mer om arbeidet deres.

Fokus på inkludering

Eikeseth forteller at han ble med i gruppa fordi han har drevet med paraidrett tidligere og vet viktigheten av å ha et tilbud for alle. Selv ble han en del av NTNU Paraidrett ved forrige opptak, like etter semesterstart høsten 2020.

– Jeg har selv cerebral parese og ønsket å være en del av å hjelpe andre med en funksjonshemning til å kunne være en del av de ulike idrettslagene i NTNU. Jeg deltar ikke i en idrett selv for øyeblikket, men har tidligere gjort det og vet hvor nødvendig den inkluderingen er, forteller Eikeseth over telefonen.

En del av gjengen

Selv om de fleste av NTNUs grupper er idrettslag eller egne sportsgrener, fungerer NTNU Paraidrett som et fagorgan. De jobber i hovedsak med å tilrettelegge idrettene som allerede finnes i studentidretten og bidrar med utstyr og veiledning for å utvide tilbudet. Utøverne tilhører ikke NTNU Paraidrett, men alle idrettene som man allerede kjenner gjennom NTNU blir tilrettelagt slik at alle utøverne som ønsker det skal få delta i studentidretten.

De har ifølge både utøvere og styret selv lykkes godt med å tilrettelegge i de idrettene de har jobbet med i høst. NTNU Paraidrett sørger for at

FULL RULLE: NTNUI Paraidrett assisterer idrettsutøvere i alt fra friidrett til roing.

utøverne som får veiledning blir godt integrert i de ulike idrettene, mye på grunn av et nært samarbeid med de ulike studentidrettslagene. Han forteller at alle utøverne som får tilrettelegging raskt blir en del av gjengen sammen med de andre. Eikeseth poengterer at utøverne som får veiledning til å drive med paraidrett, ikke er en gruppe som skal holde på for seg selv, men skal være en del av det store idrettstilbudet.

– Dette er vi veldig fornøyde med, og tilbakemeldingene vi får viser at utøverne vi gir veiledning til også er det, sier Eikeseth.

En glemt gruppe

Tilretteleggingen genererer gode tilbakemeldinger fra alle kanter, men ikke alle sidene av arbeidet er enkelt. Synliggjøringen beskrives som en av de større utfordringene. Eikeseth forteller at de møter personer som ikke er

klar over at et fagorgan som NTNUI Paraidrett finnes, og at jobben med å komme i kontakt med folk som trenger tilrettelegging ikke alltid er like enkelt. Derfor ønsker de et samarbeid med NTNU Tilrettelegging, slik at tilbudet kan utvides, og veien til å få kontakt med folk skal bli kortere.

– For oss er det viktig å vise at vi er her, og vi jobber med å få ut brosjyrer og henge opp plakater, forteller Eikeseth.

I tillegg til lite synlighet, er en annen utfordring at mange kan vegre seg for å delta i et idrettslag. Det er ikke alltid lett å vite hvordan man skal gå fram for å bli med, eller hvem man skal kontakte. Han forteller at de ikke opplever noen form for skepsis internt i NTNUI, men at paraidrettsutøvere ofte har vært en glemt gruppe. Eikeseth mener at tilbudet for å få utøverne inn i klubben i dag er for dårlig. Ifølge ham er det derfor viktig

å kommunisere at NTNUI Paraidrett eksisterer, for å nå ut til utøverne at de står klar til å hjelpe og veilede.

– Vi er her for å gjøre den terskelen som pr. nå er litt for høy, mye lavere, sier Eikeseth.

Økt synlighet, økt deltakelse

Til tross for at jobben med å gjøre seg synlig ikke alltid er enkel, ser gruppen at fokuset på paraidrett har blitt klart større de siste årene. Det blir viet mer oppmerksomhet til paraidrettsutøverne i Norge, noe som øker synligheten til paraidretten. I samtalen kommer navnet Birgit Skarstein opp, og Eikeseth beskriver henne som en viktig person for å styrke synligheten til paraidretten. Samtidig forteller han at man ikke bare kan lene seg på noen få frontfigurer, men at man må legge inn

mye arbeid og jobbe hardt med å finne nye løsninger for å forbedre tilbudet.

– Utviklingen blir bedre og bedre, noe som gjør at det er enklere for oss å komme inn fra start. Det er viktig at tilretteleggingen er der fra dag én, forteller Eikeseth.

Han sier at idretten er viktig for alle, spesielt i studietida. NTNUI Paraidrett står klare for å motta og veilede flere utøvere ved å fremme tilbudet. Noen vet bestemt hvilken idrett de vil drive med og ønsker tilrettelegging i, men dette er ikke et krav. Det er ikke nødvendig å ha en bestemt idrett i tankene når man tar kontakt. Sammen med NTNUI Paraidrett kan man få hjelp til å kartlegge hvilke idretter som kan være aktuelle.

Planen utover våren er avhengig av den pågående pandemisituasjonen. Likevel prøver gruppa ifølge Eikeseth å planlegge aktivitetsdager hvor man kan få prøve ulike idretter. I tillegg ønsker de å holde skiøtter og padlekurs. Disse

arrangementene er enda i startfasen, men Eikeseth er positiv til at de skal kunne gjennomføres en gang.

– Vi har ikke kommet helt så langt ennå, men vi er på vei dit, sier han optimistisk.

Han legger til at Studentlekene 2021 også er en arena for å la paraidrettsutøverne prøve seg. Til tross for at paraidretten i studentidretten ikke har et eget idrettslag, blir det likevel arrangert konkurranser hvor det ikke finnes tilsvarende øvelser for de funksjonsfriske. Goalball er en paraidrett som ble arrangert under Studentlekene i både 2017 og 2019.

Sporten spilles med bind for øynene, slik at både funksjonshemmede og funksjonsfriske kan delta med samme forutsetninger. To lag deltar; det ene laget kaster ballen, det andre skal forsøke å stoppe den fra å treffe veggen bak. Eikeseth forteller at de etter planen også skal arrangere Goalball under februars studentleker. **UD**

Behov for tannlege?

Vi er din studenttannlege og hos oss får du alltid undersøkelse til 450 kroner og 10 % rabatt på øvrig tannbehandling.

450,-

Du finner våre fire tanneklinikker sentralt beliggende på Trondheim Torg, Leutenhaven, Munkegata og Sirkus Shopping.

*Kan ikke kombineres med andre tilbud og gjelder ikke tannteknikerarbeid.
*Studentbevis må medbringes.

 ORIS DENTAL

[orisdental.no](https://www.orisdental.no)

Rapport frå annleis – året

TEKST: Vebjørn Kallelid

Pandemi, presidentval og metervis med avstand.
Tre studentar fortel om si oppleving av **2020**.

Kva har du gjort det siste året?

Beata: Eg tok permisjon i januar for å vere praktikant på den norske ambassaden i Warszawa. Der sprada eg rundt med formelt antrekk og ambassadeskilt. Veldig intenst, men òg veldig lærerikt.

Då koronaen kom, byrja telefonane til ambassaden å handle mindre om kor mykje polsk skinke ein kan ta med seg til Noreg og meir om reiserestriksjonar.

Det var eit godt høve til å lære om kriseberedskap, og eg hadde kjøpt inn ei solid mengde vin for lange kveldar i isolasjon. Den 13. mars blei eg nøydd til å dra heim likevel, etter beskjed frå Utanriksdepartementet.

Midt i eksamensstresset døydde mormora mi, som budde i Polen. Me måtte følgje gravferda via Skype. Det var heilt forferdeleg å ta avskjed på den måten.

Eg har òg blitt gode vener med naboen i blokka, pensjonisten Arne. Kona hans døydde

tidleg i fjor, så eg drog innom ein dag med trøystebollar og brus. No møtest me stadig for å snakke om livet og jamme i lag, han på trekkspel og eg på fiolin. Med god avstand, sjølvsagt.

Marita: Dei fyrste månadane av 2020 levde eg studentlivet til det ytste. Då alt stengde i mars, syntest eg faktisk at det var godt å bruke mykje tid på å gjere ingenting.

Det tok likevel ikkje lange tida før eg byrja setje pris på alt eg kunne gjere tidlegare. No gjekk eg lange turar kvar dag for å møte vener og få tida til å gå.

Eg fullførte andreåret på lektorstudiet, men drog på meg samstundes senebetennelse i begge hendene. Derfor var eg særns nøgd då eg kunne ta meg sommarferie frå tastaturet, og heller gå fotturar og slappe av på hytta.

I haust byrja eg på det illgjetne femte-semesteret, med sju veker i lærarpraksis.

FOTO: Privat

Kven: Beata Wrobel

Alder: 23

Heimstad: Trondheim

Studerer: Psykologi profesjon, 4. år

Semesteret gjekk overraskande fint, heilt fram til eg innsåg den negative verknaden av å utsetje alle eksamensoppgåvene til siste stund. Eg kom meg heldigvis gjennom, og det utan senebetennelse, men juleferien var som alltid kjærkomen.

Simen: Vårsemesteret gjekk med til å skrive masteroppgåve i nanoteknologi. Med datasimuleringar og maskinlæring prøvde eg å finne nye nanomateriale som kan avverje is på vindmøller, og studien endte faktisk opp som ein publisert artikkel.

Frå hausten av har eg sete i styret til NTNU som representant for studentane. Den siste tida har det ikkje vore lett å vere student, noko som også påverkar styret. Det har naturlegvis blitt færre møte med studentar og tilsette enn eg skulle ønskje, men det har vore fint å vere del av NTNU-apparatet. Her er mange flinke folk som vil alle vel.

Utover det har eg vel gjort som mange andre: hatt møter på Zoom, fest på Zoom, spelt «Among Us» på Zoom, hatt dårleg internett samband på Zoom – og kjøpt ny ruter.

Korleis har koronapandemien påverka livet ditt?

Beata: Eg er vand til å kunne planleggje og sjå framover, men det er det ofte ingen vits i no. Sjølv om eg blir umotivert og apatisk av at koronaen dikterer alt, har eg òg lært meg å fokusere på å gjere det beste ut av noet.

Eg merkar òg småting, som at eg ikkje kan sjå filmar utan å reagere

FOTO: Privat

Kven: Marita Uglem Remøy

Alder: 22

Heimstad: Kongsberg

Studerer: Lektor i samfunnsfag og norsk, 3. år

på at folk ikkje held avstand. Ein blir medviten på at alt faktisk kan skje, og ikkje berre på film.

Så har eg òg møtt kjærasten min! Me byrja å date i sommar. Hadde eg ikkje kome heim i mars på grunn av koronaen, er det ikkje sikkert at det hadde skjedd.

Marita: Alkoholkonsumet mitt har endra seg mykje. I starten syntest eg det var ei lette å sleppe å kaste vekk kvar einaste sundag på å vere fyllesjuk. Men i haust sakna eg det sosiale ved fylla, meir enn nokon gong. Likevel har eg i lag med kohorten min hatt mange fine stundar, utan fyllesjuka dagen etter – det har vore veldig fint, det òg!

Eg må seie at eg har blitt overraska over kor mykje av dei enkle tinga i livet eg før har tatt for gjeve. Alt er jo egentleg veldig sårbart. Eg trur på éin måte at eg har hatt godt av å erfare ein pandemi, sjølv om det har vore slitsamt.

Simen: Eg var ganske sikker på at eg var god på smalltalk før pandemien. Men eg har funne ut at smalltalk på videomøte er eit heilt anna spel, som eg ikkje meistrar i det heile tatt. Så til dei som er gode på det: Eg misunner dykk veldig!

Eg har blitt overraska over kor lang tid denne pandemien varer. I starten var eg nok blant dei over-optimistiske som trudde at det kom til å gå over i løpet av berre nokre veker, men her sit me enno. Samstundes har eg nok blitt meir tolmodig sidan den gong.

Det vanskelegaste for meg har nok vore å sjå korleis koronaen har påverka oss studentar. Eg sit jo i styret på eit universitet, ein institusjon som er laga for at me skal møtast, dele tankar og idear, utforske. Å sjå studentane miste det høvet i så stor grad, det gjer vondt.

Utanom korona, kva vil du trekkje fram frå 2020?

Beata: Det har skjedd så frykteleg mykje i år, det er mest ikkje til å fatte. Høgdepunkta har kanskje vore Black Lives Matter-rørsla og presidentvalet i USA. Protestane i Polen kring innstramma i abortlovgivinga og presidentvalet der har òg tydd mykje for meg.

Marita: Eg har flytta frå plassen eg har budd i tre år, og byrja i haust i ein ny jobb som eg trivst veldig godt i.

I praksisperioden var eg på ein vidaregåande skule, noko som var både inspirerende og lærerikt. Det gav definitivt meirsmak på læreryrket.

Det amerikanske presidentvalet har jo òg vore litt av eit sirkus. Og med litt betre forståing for kva valet egentleg går ut på, var det ekstra interessant å følgje med.

Simen: Eg har følgd nøye med på USA. Då eg var der på utveksling for halvanna år sidan, overraska det meg kor vondt og vanskeleg mykje var der. Det har nok gått opp for fleire i løpet av året kor komplisert USA er. Eg håpar verkeleg at landet kan få ei stabil framtid.

FOTO: Privat

Kven: Simen Ringdahl

Alder: 24

Heimstad: Skien

Studerer: Mastergrad i nanoteknologi, no studentrepresentant i NTNU-styret

Den lykkelegaste augneblinken for meg var då rektor informerte styret om at NTNU gir ekstra 40 millionar til nybygg på Samfundet. Då blei eg skikkeleg glad.

Så kom eg på andreplass i den store hi-ha-ho-turninga til AdamsEplekor, mannskoret til nanoteknologi. Eg er litt skuffa, for eg er ganske sikker på at eg egentleg er flinkare enn han som vann.

Beste kulturopplevingar i 2020?

Beata: Det nye albumet til Grimes, *Miss Anthropocene*. Eg elsker konseptet med klimaendringane personifisert som ei kosmisk gudinne.

Av film vil eg trekkje fram den polske *Corpus Christi*, og Lars von Triers *Melancholia* som eg såg på Samfundet. Det var fyrste gong eg såg han i storformat og i koronatid. Då treffe dommedagskjensla ekstra hardt.

Marita: Vigdis Hjorts *Arv og miljø* og romanane til Lars Mytting.

Eg har høyrte mykje på Veronica Maggios nyaste album *Fiender är tråkigt* og Linnéa Myhres podcast *Gi meg alle detaljene*.

Krimdramaet *Shetland* var perfekt å følgje under nedstenginga, og drama-serien *Et sted å høre til* blei eit godt avbrekk under den travlaste perioden i haust.

Simen: Eg kan vel starte med å seie at «One World: Together at Home» (digital støttekonsert i regi av Global

Citizen, WHO og Lady Gaga. Red. anm.) ikkje når topplista her. Då trekkjer eg heller fram Pixars *Fremad*. Fyrst trudde eg ikkje eg likte filmen, men dei siste ti minutta knakk eg berre saman i tårar.

Kva trur du om 2021?

Beata: Fyrst og fremst vil eg berre overleve. Så tar me det derfrå.

Marita: Eg ser fram til at det blir lysare og varmare i vêret. Fram til då vil eg prøve å få til fleire hytteturar, spelkveldar og gode måltid med venegjengen. Eg trur det blir eit godt år, men me må forsøke å ha realistiske forventningar til vaksininga. Og eg håpar me klarar å setje meir pris på dei tinga me sakna i fjor. Eg har samstundes trua på at me snart kan gå frå å seie «alt blir bra» til «det meste er bra».

Simen: Eg skal halde fram i styret til NTNU, og gjere så godt eg kan for at studentane skal ha det bra i ei særskild uvanleg tid. Etter sommaren er eg neimen ikkje sikker. Truleg ender eg opp som programvareutviklar ein plass i Tigerstaden.

Eg trur pandemien går over, men eg er meir realist enn optimist. Me kjem nok til å sjå store øydeleggingar, i alt det som vaksinen ikkje hjelper mot. I 1945 sette studentane opp UKA i rekordfart, og hadde ei heidundrande feiring. Det synst eg me òg skal gjere, men eg håper at me òg evnar å hjelpe dei som har hatt det endå vondare enn oss. **UD**

trykkpartner

Tungasletta 7 - 7047 Trondheim

ET MODERNE MEDIEHUS

Backstage hos Sit-kantinene

TEKST: Iunia Antal | FOTO: Marion Aaserud Dahlen

Når studiehverdagen er lang og det rumler i magen, har Kristian, Siv Merete og Marius pleid å stå klare til å hjelpe. Etter flere permitteringer går de en usikker fremtid i møte.

Høsten 2020 har vært en usikker tid for de fleste, også for Sit sine kantineansatte. Det begynte med at mange ble permittert. Siden har det kommet signaler om at man planlegger at deler av driften skal gå over til selvbetjening. 6. januar fikk nesten alle kantineansatte i Sit beskjed om at de blir permittert. En torsdag ettermiddag før jul var imidlertid kantine fullt av sultne studenter på farten. Jeg tok en prat med tre kantineansatte ved Sit da det meste fortsatt var som normalt sammenlignet med nå.

Full fart i kantina

Det er konstant aktivitet ved varmmatsbuffeten, og det er vanskelig å gå forbi den forlokkende lukten uten å stoppe opp. Likevel er jeg på et oppdrag, og må komme meg videre før fristelsen tar overhånd. Oppdraget er intet annet enn å finne ut av hvem det er som strever dag inn og dag ut for å ta knekken på studentenes sult. Hvem er de som serverer studentene?

Kristian Meland er kantineleder på Kafé Element på Gløshaugen. Den blide kantinelederen har alltid likt å lage mat, og bestemte seg tidlig for å bli kokk. Han gikk grunnkurs matfag på videregående, og var deretter lærling på Scandic Hotell. Etter seks år der jobbet han på Kvilhaugen gård som kokk, restaurantsjef og kjøkkensjef i 15 år.

Firbent familie på farten

På Kvilhaugen gård jobber man mye kveld og helg, noe som ikke passet med at Meland fikk hovedomsorgen for sine to sønner. I 2018 begynte han i Sit. Det er mange aspekter ved kokkeyrket – alt fra å vaske bord og ta oppvasken, til å fikse varmmat og salatbar.

– Det er helheten som betyr noe for meg. Men jeg liker best å holde på med varmmat.

Meland er ikke typen til å sitte på kontoret. Han liker å være aktiv ute blant kollegaer og kunder. Det eneste som ikke appellerer ved jobben, er den nåværende koronasituasjonen.

Det er et styr, men omsetningen er nesten den samme som før.

– Jeg liker å tro at det er noe spesielt vi gjør som trekker folk hit.

Han har opparbeidet mange minner i løpet av karrieren. På Kvilhaugen var han med på livssyklusen fra barne-dåp til grav, med konfirmasjoner og bryllup imellom. Meland mimrer om da det foregikk arbeid oppe i taket på Gløshaugen i 2018. Utgangsdøren sto åpen, og det kom ubudne gjester innom.

– Vaktmesteren så en liten rotte-familie pile bortover gulvet. Vi forsikret oss om at alle var utryddet før vi åpnet igjen to måneder senere.

Pepsi Max-oholiker

Meland er leder i Klæbu Fotball. Han er lidenskapelig opptatt av sporten, og det er Manchester United som er favorittlaget. Om en av de to sønnene

hans blir fotballstjerne og følger farens guttedrøm, gjenstår å se.

Matprogrammer på TV er også gøy, og det går mye i Gordon Ramsay. Meland har besøkt en av Ramsays Michelin-stjerne-restauranter.

– Det var utrolig gode kombinasjoner og smaker. Jeg tenkte, «Wow, går det her an?»

Meland er spesielt glad i asiatisk mat. Han har vært flere turer i Asia og har latt seg imponere av det lokale kjøkkenet. Hjemme er han glad i å lage ovnsbakt kveite med potetmos og soya-reduksjon. Han har dog en stor *guilty pleasure*.

– Jeg er Pepsi Max-oholiker, smiler han.

– Mat og kundebehandling er min greie

Noen hundre meter unna Realfagsbygget finner vi Kjelhuset, der kantine-

medarbeideren Siv Merete Holmstrand holder til. I Kjelhuset er det spesielt pizzadisken som frister. Salatbar, varmmat og kaffemaskin med fancy kaffe er andre gode tilbud å finne her.

Holmstrand vokste opp på en gård i Åfjord på Fosen-halvøya. Hun bosatte seg i Trondheim da hun fikk jobb i Sit i 2012. Det var kjærligheten som fikk henne hit. Selv mener Holmstrand at hun har altfor mange hobbyer. Hun leser bøker, broderer, ser TV og går tur. Sist, men ikke minst, så jakter hun.

– I fjor skjøt jeg en elgokse. Da var pulsen veldig høy hele dagen.

Tanken om å drive med mat slo ikke Holmstrand før senere i livet. Hun er utdannet apotektekniker, men jobbet ikke mer enn en sommervikarstilling før hun fikk en datter. Siden fikk hun seg en jobb i ferskvaredisken på Coop Mega, og etter det har hun jobbet med mat.

KJÆRLIGHET TIL JOBBEN: Kristian Meland har heldigvis ikke blitt permittert fra jobben han er så glad i.

Har du noen tips til enkle middager for studenter?

– Man kan lage mye god mat av pasta, fisk og grønnsaker. Det lønner seg å kjøpe en god kokebok, og prøve noe derfra. Det koster ikke mye å lage mat, man må bare gjøre gode innkjøp.

Hva kan studenter gjøre for å bli flinkere til å lage mat?

– En god gjennomføring ligger i gode forberedelser. Blant annet skal pastaen koke litt mindre enn det som står på pakken. Mange tror man skal skylle pastaen i kaldt vann etter at man har kokt den, men det stemmer ikke. Hell av vannet i et dørs slag, og ha på olje mens du lar pastaen stå.

Har du noen tips til enkle middager for studenter?

– @sitmatdrikke legger ut oppskrifter i ny og ne. Pizza og lasagne er kjempeenkelt for studenter å lage. Det er økonomisk, og kan vare i flere dager. Det finnes ellers mange gode supper og gryteretter. Om man har lagd en rett som varer i flere dager, går det an å tilsette noe mer på dag to. Slik har man en helt ny rett.

Hva kan studenter gjøre for å bli flinkere til å lage mat?

– Prøv igjen. Ikke gi opp. Jeg prøver og feiler, jeg også, til jeg får det til. Man lærer mer jo mer man lager.

DELVIS PERMITTERT: Siv Merete Holmstrand har fortsatt en jobb i at hun er hovedvernombud i tillegg til kafémedarbeider.

– Jeg trives veldig godt i matyrket. På ferskvarer fant jeg ut at mat og kundebehandling, det er min greie, det!

Fant kallet hos Sit

På videregående gikk Holmstrand helse- og sosialfag, så helse- og servicefag. Hun har også gått kveldsskole på salg og service. På Kjelhuset er hun veldig glad i de hun jobber med, og sier de utfyller hverandre.

– Her skal jeg bli til de drar meg ut døren, tenker jeg.

Det beste med jobben er kundene og å kunne treffe nye mennesker hver høst.

– Jeg er på fornavn med en god del studenter, det er artig. Vi slår av en prat når vi har tid.

Det er gøy å jobbe når det avholdes bedriftspresentasjoner i bygget, for da får Holmstrand møtt folk på privaten. Hun stilte også frivillig som fadder-

vakt for noen år siden. Da sto hun i Munkegata og delte ut vann, frukt og brødskiver til studenter under fadderuken.

– Jeg har aldri følt meg mer elsket før. Det var høy kosefaktor.

Holmstrand husker også første gang hun var med på Valentine's Day i Sit. Der gikk man all-in for kjærlighetens dag. Hun hadde aldri sett det utført med så mange hjerter. Med en del internasjonale studenter er det viktig å feire slike dager, det settes pris på. Blant annet feirer man Halloween og St. Patrick's day i kantina.

– I Sit har vi det lille ekstra. Hvem vet, kanskje guttene kjøper kake til jentene på Valentine's Day?

Farsken ta farsen

En busstur unna Kjelhuset ligger Kafé Dragvoll, der Marius Havdahl Nilsen er kantineleder. Å bli jagerflypilot

var guttedrømmen. Familien driver imidlertid ulike restauranter, så arbeidsukene har alltid vært tilbragt på restauranter og hoteller. Det var derfor naturlig med en karriere innen matbransjen.

– Matyrket var en enkel vei å gå, for det var noe jeg allerede kunne. Det er alltid mulig å gå på skole senere.

Nilsen er fra Trondheim. Han har seks høner og to barn som det går mye tid til. Ellers liker han å løpe, pusse opp huset og jobbe med hagen. Favoritten er mat med rik smak, som indisk og thai. En matrett Nilsen derimot ikke forstår seg på, er smeltet ostesmørbrød med nugatti inni.

– Det synes jeg høres helt jævlig ut, faktisk. Nei takk.

Nilsen tok først fagbrev som kokk, og så allmennfaglig påbygging. Han har også tatt eksamen i bore- og brønnteknikk og jobbet som kokk

offshore. Før dette var han tilknyttet hotellet Royal Garden i tretten år. Som lærling skulle han lage en skaldyrfarse. Farsen skulle smaksettes med brennevin, og Nilsen smaksatte med feil type.

– Den smakte i hvert fall helt forferdelig. Jeg brukte alt av råvarer vi hadde for å lage farsen, det var sikkert snakk om 20 kilo. Da fikk jeg litt kjeft.

Arrestert på carbonara

Det var i 2016 at Nilsen begynte å jobbe i Sit. Han synes det er morsomt å jobbe med mennesker. Personalansvar er både givende og krevende. Den kjedelige biten er å sørge for at det er riktig antall personer på jobb.

– Det kan bli ekstra arbeidsmengder. Heldigvis har jeg en stabil gruppe medarbeidere som gjør at det skjer sjeldent.

Dragvoll skiller seg ut fra andre campus, for her er det et større ønske om vegetar og vegansk mat. Studenter synes det er et godt utvalg av hele spekteret. Det er kun én tilbakemelding

som ikke har vært like positiv, og den kom fra et par italienere.

– Vi skrev en gang at det var carbonara vi hadde. Da ble vi litt arrestert, for det var den norske varianten. Vi endret navnet til kremet soppsaus, sier han og ler.

Usikker arbeidsplass

Kantinedriften til Sit følger aktiviteten på campus. Som et resultat av pandemien har de fleste av de ansatte blitt permittert. Det har ikke lyktes Under dusken å få tak i Marius Havdahl Nilsen, men Kristian Meland og Siv Merete Holmstrand har gitt oss en oppdatering på hvordan det går med dem i dag. Meland forteller at han ikke har blitt permittert.

– Jeg jobber fremdeles i 100% stilling. Dette er fordi jeg er faglig leder for lærlingene i Sit, og vi prøver å unngå permittering av lærlinger.

Han forteller videre at permitteringen var noe de ansatte hadde

forventet, og at det først hadde virket som de skulle permitteres før jul.

Holmstrand har derimot ikke vært like heldig som Meland, og har blitt delvis permittert.

– Jeg har blitt permittert fra min stilling som kafémedarbeider, men ikke fra min rolle som hovedvernombud. Det er viktig at jeg er til stede som hovedvernombud i diverse saker for de andre ansatte, både permitterte og ikke permitterte, og for Sit generelt.

I høst besluttet Sit å kutte 12,4 årsverk. Dette er også i forbindelse med den planlagte digitalisering av kantine. Utover den midlertidige nedstengingen er altså fremtiden til flere ansatte ved Sit-kantinene usikker.

– Vi håper det blir en kortvarig nedstenging denne gangen, sier Holmstrand. Så får vi håpe og tro at det blir bedre herfra, selv om vi ikke vet hvordan vårsemesteret vil utarte seg, både for oss i kaféen og for studentene.

UD

BREDERE UTVALG: Marius Havdahl Nilsen forteller at de i kantina på Dragvoll har en større forespørsel om vegetarisk og vegansk mat.

Har du noen tips til enkle middager for studenter?

– Det er lurt å bruke sesongbaserte grønnsaker på høsten. Man kan lage supper, bakte grønnsaker og puréer. Pasta er alltid en vinner, der man kan gjøre mange variasjoner til en billig penge.

Hva kan studenter gjøre for å bli flinkere til å lage mat?

– Skal man bli bedre, må man gjøre ting annerledes enn sist. Med videoer og matprogrammer lærer man seg et par grunnteknikker, og da kommer man veldig langt. Mange begrenser seg ved å tenke at de ikke får det til, men det verste som skjer er at det ikke smaker like godt som man tenkte. Ta en sjanse og prøv.

En diktsamling verdig Nobelprisen i litteratur

TEKST: Emilie Portås Anderssen | FOTO: Forlaget Oktober

Nobelprisvinner Louise Glück vever sammen historier om vinter, død og familieforhold med myten om Persefone i diktsamlingen *Averno*.

Louise Glück, *Averno* (diktsamling) Carcarnet Press Limited, 79 sider.

I oktober 2020 ble Louise Glück tildelt nobelprisen i litteratur. Poeten Glück har publisert tolv diktsamlinger, hvor *Averno* er den eneste av disse som i skrivende tidspunkt har blitt oversatt til norsk. Diktsamlingen består av totalt 18 dikt fordelt på to deler.

Averno får tittelen sin fra en liten kratersjø i Sør-Italia, som romerne trodde var inngangen til underverdenen. Gjennom diktsamlingen vever Glück sammen bilder av en kald vinter med tematikk som død, refleksjoner rundt ulike familieforhold og funderinger rundt kvinnens rolle i samfunnet.

Det mest interessante elementet i diktningen til Glück er allikevel hvordan hun bruker myten om den greske gudinnen Persefone som et utgangspunkt for å utforske de ulike temaene. I sagnet blir Persefone bortført av Hades til underverdenen. Moren hennes, gudinnen Demeter, gjør alt hun kan for å få datteren tilbake,

men Hades lurer Persefone slik at hun alltid må tilbringe vintermånedene i underverdenen. Dette fungerer som et godt bakteppe for å skrive om seksualitet og forholdet mellom mor og datter i Glücks verk.

Dette er en diktsamling som ga meg trangen til å lese alle diktene høyt for å virkelig kunne kjenne på hvor godt de er skrevet. Diktene er lette å følge, og bryter med de mer tradisjonelle virkemidlene som rim og fastsatt meter. I stedet bruker Glück enjambement eller versebinding som et sentralt virkemiddel: Setninger brytes ofte opp over flere verselinjer. Resultatet gir en særegen og spennende rytme, som gjør at hvert dikt fungerer spesielt godt muntlig.

Stemmen til Glück er enestående gjennom denne samlingen, og viser godt hvorfor hun ble tildelt den gjeve litteraturprisen. Jeg ble veldig fengnet av måten forfatteren klarer å skrive på en måte som både er sårbar og autoritativ på en og samme tid. I tillegg skriver Glück på en måte som føles personlig,

der hun forteller om hendelser i en ung kvinnes liv og denne kvinnens forhold til familien sin.

Selv om samlingen er ganske kort, er dette en bok jeg anbefaler å ta deg god tid til å nyte i 2021 om du liker poesi og velskrevet lyrikk. Nå som Glück er nobelprisvinner vil dette også være en mulighet til å bli kjent med ett av hennes verk. Foretrekker man å lese alle diktsamlingene på norsk må man vente en stund til, men dette er absolutt et godt sted å begynne.

Les flere anmeldelser på underdusken.no

NATTMAT OM DAGEN: Reisebrev fra pølsketerene

TEKST: Le Dog, Oignon Frit og Dijon | ILLUSTRASJON: Serena Guler

Coucou!

Det var den beste av tider, det var den verste av tider, *c'était l'âge* for nedstigning, *c'était l'âge* for pølser.

I romjulas vintermørke tråkket jeg langs Akerselva. Oslo kan være stor og ensom etter noen år i provinsbyen Trondheim, men en ting skal hovedstaden ha: De har en av landets få gjenværende, selvstendige pølsekiosker: Syverkiosken.

På Ila i Oslo – blant innflyttere kjent som «ved Kiellands plass» – ligger Syverkiosken. Et lavt treskur står bortgjemt mellom glassfasader og armert betong, mellom Sannerbrua og Kiellands plass.

Fenomenet pølsebu kom til Norge fra *L'Allemagne* da Norge var et mye fattigere land. Hadde du drukket opp hele lønningpåsan kunne du bestille lompe dypet i pølsevann – et rimelig alternativ fra tida før streik og organisering.

– *Mon Dieu!* Jeg snakker meg bort, hva skulle jeg fram til? Jo, lompe! I Oslo er det, i motsetning til i tullebyen Trondheim, helt normalt å svøpe sin pølse i en deilig *gâteau aux pommes de terre*.

Syverkiosken har lomper og mer til. Den *charmante* eieren fortalte meg at han hadde laget ketchupen selv med tomater fra egen hage. *En garde*, Narvesen! Rosinen i pølsa er sennepsutvalget. Søte svensker, kornete kruttønner og deilig *dijon*.

Pøsemessig er det lite å velge i. De har «pølse» (en wiener *très délicieux*), her utgjør tilbehøret variasjonen. Selv tok jeg sprøstekt løk, men de har også fersk løk, egne sauser og gudene vet hva. Tror til og med de har brød. Hvis du noen gang er i Oslo må du hit.

Amicalement,
Dijon

Bonjour!

Jeg befinner meg for øyeblikket i den såkalte OL-byen, Lillehammer. Også av noen kalt vinterbyen og julebyen, av andre (mer pretensjøs) for litteraturbyen og jazzbyen, og av *les delirants* (de med vrangforestillinger) for sykkelbyen.

Jeg slo i dag følge med min *petit frère* ned til byen for å kjøpe pølser. Vi har bosatt oss langt oppe på åsen og veien ned er dermed lang og hard. Da vi kjempet oss nedover bakkene pisket vinden oss i ansiktet, og store snøfugg la seg på luene våre og (grusomt nok) i den sprekken mellom jakka og halsen. Nesene våre ble røde og snørrete. Flere ganger mistet jeg balansen og sklei på ræven ned bratte bakker.

Men det er ikke mye som kan stoppe en student som føler hun har vært for lenge i barndomshjemmet. Halvveis nede til byen blåste et tre over ende, men det stoppet heldigvis ikke oss. Jeg tok heroisk broren min på ryggen og klatret over den isete stammen. Den siste delen av veien var enkel nok. Vi ankom byen forblåste, nedsnødde, med litt neseblod og blåmerker, men sultne på pølser.

Som takk for at jeg reddet ham fra snøstormen betalte bruttern også for min pølse på Mix i Storgata. Den var dessverre ikke særlig god og det tok lang tid å få den, men jeg koste med nå likevel litt. Ingenting kan da slå en gratis pølse.

Bisoux,
Oignon Frit

Messieurs,

I skrivende stund speiles solen i glasspyramiden ved Louvre. Jeg blir nesten blendet, her jeg sitter i andre etasje og venter. Museet er herlig denne vinteren, strippet for alle de nyrike *chinois* som blindt flokker seg rundt *Mademoiselle Lisa* som om hun var en gyllen, ris-spisende stut. Med et gåtefullt smil konstaterer jeg at matbudet er her, lett andpusten og med et par vakter i hælene. Heldigvis roer situasjonen seg fort idet jeg trekker fram brevet Emmanuel, *mon chère ami*, gav meg til bruk i nettopp slike situasjoner. Over museumshøytalerene spraker det spakt en unnskylding:

– *Bon appétit*

Forsendelsen kommer innpakket i et karmosinrødt treskrin med forsiringer i sølv og elfenben, og med skuffer for ketchup, sennep og kaviar. (Takk til Alain Ducasse for denne

lille tjenesten.) Pølsen er laget av marokkansk lemurkjøtt og krydret med Indokinas gleder. Mine tenner – den åpne perleport – møter den i et jafs. En metafor kan nok best beskrive opplevelsen: Dersom smak var et imperium, ville denne pølsen nytt evig solskinn.

Jeg kom, jeg bet, jeg erobret. Likevel mottar jeg sure kommentarer til mitt siste bilde på instagram:

– Er det ikke litt uansvarlig å besøke Paris under pandemien?

Misunnelsen har åpenbart ingen grenser. Som et tilsvær, og uten å nedverdige meg selv ytterligere, foretrekker jeg å sitere de Gaulle:

– De arresterer ikke Voltaire.
Sug en *pique*, Bent Høie.

Cordialement,
Le Dog

Les flere av de tre pølsketerenes eventyr på underdusken.no

Fra Trondheim til Mexico på hegrevinger

TEKST: Geir Bergersen Huse | FOTO: Torstein Olav Eriksen

Trønder-poeten Bendik Vada er aktuell med diktsamlinga *Virkelig igjen* (2020). Vada debuterte i 2017 med diktsamlinga *Vak*, som ble nominert til Tarjei Vesaas' debutantpris.

Bendik Vada ble ikke født poet, men grunnen ble lagt allerede da han trådte barneskoene i bygda Klett, i utkanten av Trondheim. Selv om Klett ikke var et kultursentrum som Trondheim, vokste Vada opp i et hjem der alle leste mye.

– Jeg vokste opp i et hjem med mye bøker og høytlesing. Også dikt. Jeg husker jeg tidlig kunne Inger Hagerup-dikt utenat, sier Vada.

Vada levde et liv som andre barn, men leselysten utmerket seg tidlig. Etterhvert videreutviklet det seg til skrivelyst.

– Jeg leste gjennom hele oppveksten. Jeg merket mer og mer at jeg likte å skrive og lese i løpet av tenårene. Jeg begynte å skrive Harry Potter-fan fiction allerede fra jeg var ni år, sier han og ler.

Magiske hegrer

I diktsamlinga *Virkelig igjen* krysser virkeligheten over i det overnaturlige. Aztekiske guder, naturskildringer og en hegre er gjengangere.

– Jeg tror det fantastiske har vært et behov for alle mennesker til nær sagt alle tider. Fantasy har blitt sett ned på i høykulturen, samtidig som man har vært veldig opptatt av greske myter. Magi er virkelig – hvis folk opplever at det er virkelig.

Trondheims-poeten Bendik Vada om det å bli et skrivende menneske.

Tross fantastiske og surrealistiske skildringer insisterer Vada på at han ikke skriver allegorisk.

– Nei, ikke i det hele tatt. Det handler om å finne en klangbunn som stemmer med det jeg vil formidle.

Vada har besøkt Mexico flere ganger. Møtene med den meksikanske kulturen inspirerte den siste diktsamlinga.

– *Virkelig igjen* er i stor grad preget av erfaringene mine fra Mexico. De aztekiske mytene snakket til meg på en annen måte enn de norske, kanskje fordi de er så tilstede i den mexicanske kulturen og samfunnet. Jeg var bevisst på at kulturen deres ikke bare var noe jeg bare kunne forsyne meg av, man skal vokte seg for å eksotifisere den.

En av de viktigste karakterene i *Virkelig igjen* er en hegre. Den går igjen i både grafikk og tekst, gjerne i bestemt form: Hegra.

– Hegra er viktig i aztekisk mytologi, samtidig som det er mye hegre langs trøndelagskysten. Denne fuglen ble noe som kunne snakke både for aztekerne og for meg.

Å leve som skrivende – på Lillehammer

For den unge Vada var det et vendepunkt å møte andre skrivende.

– Jeg meldte meg på et skrivekurs med Mathias Samuelsen og Rune Hjemås. Det ga mersmak å være i et miljø der det du skrev var sentrum av tilværelsen. Det handler ikke

nødvendigvis om å publisere, men å være skrivende.

Etter videregående forlot han Klett og dro sørover for å skrive.

– Jeg begynte på Nansenskolen i Lillehammer etter videregående. Det var en stor glede for meg – å eksistere i et år som skrivende nittenåring med andre skrivende unge mennesker fra hele landet. Det var også et møte med innforstått høykultur. Det var en unntakstilstand på Klett, på Nansenskolen var det en selvfølge.

Møtet med den selvfølgelige høykulturen var først skremmende for nittenåringen.

– Etter hvert fikk jeg en større forståelse, uten at jeg lar det jeg driver med være definert av den rådende oppfatninger fra den etablerte kulturverdenen.

Etter hvert har han lært seg å ta til seg det som fenger ham og la resten ligge.

– Jeg leste for eksempel Proust og syntes det var dritkjedelig. Det skammet jeg meg for å si på Nansenskolen, men nå tør jeg å si det. Ikke for å være kontrær, men det var ikke for meg. Kanskje det blir det senere.

Inn i poesien

Tida på Lillehammer var avgjørende for Vada og det var der han virkelig fikk øynene opp for poesi som uttrykksform.

– Poesien virket som en mer åpen måte å uttale seg på enn prosa. Poesi ga meg mulighet til å gå inn i ordene og være mindre bundet av syntaks.

Den beskjedne trønderen mener ikke dikt er mer verdt enn andre kunstformer, men for ham er poesien noe eget.

– Det er den måten jeg klarer å få kommunisert best med andre på. Dikt har den styrken at det bruker det vanlige og hverdagslige språket vårt. Språket vårt er utilstrekkelig til å uttrykke det vi vil, men diktet strekker seg etter å formidle det språket har vanskelig for å uttrykke. Mine dikt skal også fungere som noe som kan høres, for meg er det ikke bare en skriftlig kunstform. Det er rytme og melodi der.

Når det gjelder hvilke poeter som har inspirert Vada aller mest, drar han litt på det, men har svaret klart:

– Det har blitt en klisjé for mannlige poeter i Norge, men for meg var det Tor Ulven. Poesien hans uttrykker størrelser som er utenfor menneskelig fatteevne. Han setter ord på vår ubetydelighet i et geologisk perspektiv, en enorm ubegripelighet overfor oss små mennesker. Våre 100 år på jorda er en fjert i motvind, sier Vada, uten å fortrekke en mine.

Ulven hadde spesiell appell for en ung poet med interesse for realfag.

– Jeg har alltid vært interessert i realfag. Ulven klarte å møte det dype og realistiske med noe så smått og skjørt som et dikt – noe som er så ubetydelig, men så viktig hvis det blir lest av riktig person.

Til København og tilbake

Etter Nansenskolen gikk Vada to år på forfatterskolen i København. Der ble han koblet mer på den dansk-norske felleshistorien, som ledet tilbake til å skrive på bokmål.

– Verden ser annerledes ut fra Klett enn fra København, annerledes fra Paris enn i Mexico City. Det har vært viktig for meg å forstå hvor jeg ser verdenen min fra.

Fra København dro Vada og medstudentene på studietur til Mexico. Møtet med den mexicanske kulturen, først i tekst og så i virkeligheten, gjorde sterkt inntrykk.

– Der møtte jeg ekstrem fattigdom, vold og drap side om side med et moderne samfunn preget av å dele

grense med USA. Katolsk og spansk historie var tydelig. Språk, arkitektur, historie, alt eksisterte oppå hverandre samtidig på en måte jeg ikke var vant til fra Norge og Klett.

– Siden studerte jeg matematikk ved NTNU et år, det likte jeg. Det var veldig gøy å jobbe med et sånt språk – som matematikk er – som ikke forsøker å etterape noe annet. Skrift- og talespråket forsøker å etterape verden, men matematikken står for noe eget. Det var moro, men krevende å få skrevet ved siden av.

Høsten 2020 flyttet Vada på seg igjen. Denne gangen dro han til Oslo.

– Jeg hadde behov for å komme litt bort fra der jeg kom fra. Oslo er ikke så langt vekk, men med nedstenginga var det en åpenbar mulighet. Oslo er et maktsentrum også i norsk kultur. Det er gøy å ha bodd her på et tidspunkt. Det har vært merkelig å komme til byen i denne nedstengte og engstelige tida.

Å la seg selv bli mange

– Den første diktsamlinga skrev jeg på trøndersk. Det begynte jeg med på Lillehammer. Det er flere som har gjort det før meg, blant andre Mathias Samuelsen og Gunnar Wærness. Å skrive på trøndersk lot meg skrive fra et gitt geografisk landskap, språket og geografien var bundet sammen. Det var en frigjøringsprosess å slutte å skrive på dialekt og skrive *Virkelig igjen* på bokmål.

Å skifte skriftspråk opplevde han først og fremst som en nødvendighet.

– Jeg hadde behov for å utforske hvor bundet identiteten min var av språk og sted. Å bruke ulike skriftspråk lar meg utforske min egen identitet som noe plastisk, noe usikkert og flytende. Men jeg må skrive på norsk, jeg kunne ikke skrevet på engelsk eller spansk.

De siste årene har Vada brukt mye tid på å se på og fri seg fra opplevelser av identitet.

– Identitet og perspektiv er så enormt flytende og uhåndgripelig. Det å la seg selv bli mange og ikke bare

være én har blitt noe jeg setter høyt. Det stemmer bedre overens med min opplevelse av virkeligheten – å la seg selv forandre. Likevel er jeg preget av mine egne erfaringer. Vi må vite at vi er privilegerte og vite om vi skammer oss over det. Skam er en grunnleggende menneskelig følelse, men ikke noe man bør paralyseres av.

2021 og videre

– Jeg vet ikke alt jeg skal drive med, utover at jeg skal skrive – det er min grunnhandling. Jeg håper også å få startet et nettstedsskrift for skandinaviskspråklige samtidspoeter og gjendiktninger, særlig gjendiktning av poesi fra utenfor de vanlige, vestlige innflytelsene. Jeg har lyst til å kunne honorere bidragsyterne, spesielt i denne tida når mange sliter.

Selv om framtida er usikker er det en ting han er sikker på:

– Jeg skjønnte at det ikke er så farlig hva jeg jobber med – skrive skal jeg uansett. Jeg savner ikke å drive med matematikk når jeg skriver, men jeg savner å skrive når jeg holder på med matematikk. Skrivning er det jeg skal drive med, så får pengene løse seg på en annen måte. **UD**

Åtte kjappe

Har du en guilty pleasure?

– Dadler.

Hva er dine tre stikkord til en perfekt fridag?

– Bøker, dadler, snus.

Hva gleder du deg mest til i 2021?

– Jeg hadde gledet meg til Nick Cave-konsert, men den ble dessverre avlyst.

Hvem er du på vors?

– Jeg pleide å være han kjipe som ville hjem, men det stemmer ikke så godt lenger. Nå er jeg den som kommer på slaget.

Er du redd for å dø?

– Nei, men jeg prøver jo å unngå det. Så både ja og nei.

Hva leser du for tiden?

– Den svenske poeten Gunnar Ekelöfs *Samlade dikter*.

Hva er ditt beste sjekketriks?

– Å smile.

Hva er dine beste Trondheimstips?

– *Beijing Trondheim* er et lite forlag og tidsskrift. Jeg er litt partisk, siden jeg sitter i redaksjonen. Av fysiske muligheter vil jeg anbefale fiske-mulighetene i Ilavassdraget. Jeg er også veldig glad i å gå på Ramp (utested og restaurant på Svartlamoen, red. anm.).

EVENTYRLYSTEN: Poeten liker å flytte på seg. De siste årene har han flyttet seg mellom Trondheim, Lillehammer, København, Mexico og Oslo.

ET LIV SOM SKRIVENDE: Skrivning er det poet Bendik Vada skal drive med, enten han kan leve av det eller ikke.

Under Duskens tegneserieguide for nybegynnere

TEKST: Tomine Barstad Solvang

Tegneserier har et ufortjent rykte for å være kun lettbeint og barnslig underholdning. Denne myten burde vært avlivet for lengst.

Er du en av dem som fnyser når noen nevner ordet «tegneserie», som mener tegneserier er lavkultur eller tilhører kategorien «arnebøker»? La oss avlive disse mytene med en gang. Det burde ikke være nødvendig å måtte forsvare tegneserieformatet i så stor grad som det jeg har måttet gjøre etter jeg skrev en bachelorgrad om emnet. Tegneserier favner bredt og er kult og spennende på så mange måter. Formatet er blitt omfavnet av academia, og nå er det på tide at også den gjengse student legger fra seg fordommene. I den anledning har jeg laget en liste over noen av mine favoritter, som jeg er sikker på vil falle i smak hos den mest kyniske litteraturstudenten, så vel som de mindre litteraturvante.

Kebbelife

(2010-) av **Mette Hellenes**

Kebbelife har du kanskje sett deler av i Morgenbladet, der Hellenes fast leverer sine satiriske illustrasjoner. Serien gis ut av No Comprendo Press, og *Burning babe* er den sjettede og siste utgivelsen. I *Kebbelife* følger vi Hellenes og hennes kollega, venninne og kunstner Vanessa Baird og deres formeninger om aktuelle saker i media og kulturlivet. Vi får duoens kommentarer og meninger om alt mulig, og morsomst er stikkene mot norsk politikk og kanskje spesielt Trond Giske. Det er skikkelig deilig å lese Hellenes syn på aktuelle debatter, fordi det er få som tør å være så frekke og ærlige. Det er også forfriskende å se noen tegne seg selv og bestevenninna si så stygge som det Hellenes gjør. Mer av det!

Persepolis

(2000-2002) av **Marjane Satrapi**

Dette er en klassiker innen feltet, og det med god grunn. *Persepolis* er selvbiografisk, og handler om livet til Marjane i Iran før og etter det skjebnesvangre revolusjonsåret 1979. Tegneserieromanen er delt inn i fire deler og omhandler Marjanes liv i Iran og Frankrike, fra barndom til voksen alder. Marjane er for tøff for sitt eget beste, og må flyttes til Frankrike fordi foreldrene er redd for hennes opprørskhet. Satrapis strek er ren og tegningene minimalistiske. Hele serien er tegnet i svart-hvitt og språket er presist og nøye utarbeidet. *Persepolis* er ikke bare interessant fordi Marjane er en spennende karakter å følge utviklingen til, men også fordi den er historisk viktig da den gjør leseren oppmerksom på det iranske folks historie. «Educate yourself», som det sies.

Megahex

(2014-) av **Simon Hanselmann**

Denne går ut til de som spurte om jeg satt og leste Donald fordi jeg skrev bachelor om tegneserier (ikke vondt ment, Donald). *Megahex* er drøyt, mørkt og vanvittig morsomt. Det er ikke bare fortellingen om den steine duoen hekse Megg og katten Mogg som er hypnotiserende. Hanselmanns veksling mellom forskjellige stilarter i enkelte scener er verdt titten i seg selv. De fargerike tegningene gjør opp for de deprimerende og nihilistiske karakterene og stemningen i Hanselmanns univers. Forfatterens arbeidsnarkomani er dessuten høyst beundringsverdige, men også litt skremmende. Om det er én god ting som kom ut av 2020, så er Crisis zone årets soleklare vinner. Hele serien er gitt ut gratis på Hanselmanns Instagram.

Psycho Girl

(2018) av **Agnes Jakobsson**

Enda en svenske! Dette er en tegneserieroman de fleste kan kjenne seg igjen i, kanskje spesielt studenter. Streken er nydelig og mørk, og det neongrønne omslaget er ikonisk. Boka handler om Agnes som blir hekta på Lillis, men som ikke vil innrømme at hun er forelska. Lillis er en drittsekk av typen kulturmannen, som selvfølgelig er spennende når man er ung og naiv. Jeg tror alle kan kjenne seg igjen i det å være hekta på en du vet du aldri kan få. Jakobsson skildrer det ærlig og rått, på en altfor gjenkjennelig måte.

Hjärnan darrar

(2016) av **Klara Wiksten**

Dette er en tegneserieroman som er halvveis selvbiografisk og dels kollektivistisk, som vil si at den handler om flere personer. Vi følger Klara gjennom flere år som arbeidsløs og psykisk syk. Hun er innom alle slags institusjoner for å komme ut i arbeid, og på disse stedene møter Klara diverse mennesker med ulike bakgrunner. Møtene mellom de ulike menneskene fortelles på en varm og humoristisk måte. Ved første øyeblikk framstår tegningene lite bearbejdede, fordi vi tydelig ser hvordan Wiksten har visket ut streken i enkelte ruter, for så å ha tegnet over igjen. Men det er nettopp denne enkle og barnlige stilen som bidrar til å forsterke romanens budskap. Jeg leste tegneserieromanen for et år siden, og har ikke lest noe som har satt seg så i meg siden. Wiksten viser en forståelse for andre mennesker jeg ikke har sett maken til, noe som er viktigere i dag enn noen gang. Jeg anbefaler deg ikke å sluke den på én kveld, slik det dessverre er lett å gjøre med tegneserier. Bruk god tid og nyt hver eneste rute.

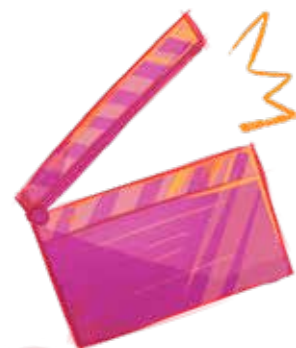
Kulturredaksjonen gleder seg til våren

Dette året har ikke startet som vi håpet. Her er lysglimtene kulturredaksjonen ser fram til våren 2021.

ILLUSTRASJON: Serena Guler & Astrid Böhler

Emilie Portås Anderssen

Jeg gleder meg spesielt til ny sesong av *The YIKES Podcast* som fort ble en favoritt i fjor og gjorde at jeg til slutt ble med på podcast-hypen. I tillegg gleder jeg meg til utgivelsen av *The Ones We're Meant to Find* av Joan He, som kanskje er den peneste boka som kommer ut i 2021 når det kommer til omslag.

Guro Underdal Hermansen

Eg ser fram til Wes Anderson sin nye film, *The French Dispatch*, som forhåpentlegvis kjem på kino denne våren. I tillegg gler eg meg til å gjere alt eg ikkje fekk gjort i haustsemesteret, blant anna sjekke ut tilbodet på Lager11, utforske ein av dei mange skøytebanane i Trondheim, og sjå siste episode av *Parks and Recreation* med roomie, samstundes som me konsumerar calzone etter Ben Wyatt si oppskrift.

Geir Bergersen Huse

Jeg håper vi snart kan dra ut på byen og danse igjen. Av andre ting kan jeg nevne at nå i vår skal Museene i Sør-Trøndelag kjøpe kunst for to millioner, for å stimulere en bransje som sliter. Det blir spennende å se hva de kjøper. Jeg håper også de annonserer noen flere utstillinger snart, for i skrivende stund ser kunstvåren litt tynn ut. I løpet av våren håper jeg musikere kan spille for større publikum igjen, så de kanskje får en inntekt det går an å leve av. Aller mest gleder jeg meg til sol, varme og park.

Helge Tollan Isdal

Etter en begredelig filmhøst, der pengehungrige filmstudioer regelrett utsatte alt som var av filmlanseringer, gleder jeg meg til å igjen kunne tre inn i kinomørket der noe annet enn *Tenet* venter. Særlig den nye James Bond-filmen *No Time to Die* blir gøy. Og *Nomadland*, selvfølgelig. I tillegg gleder jeg meg til *Sound of Metal* og *Minari* – og *Blonde*. Og i det hele tatt bare det å se en masse god, ny film.

Stefan Kanon Kaliski

Trondheim er et kjedelig sted for tiden, men nå skal Rema Reitan jasse opp det gamle hovedpostkontoret med kunstmuseum og teater, under navnet Posten Kunstmuseum og Nye Hjorten Teater. Her blir Mads Bones teatersjef, noe som kan bety overdådige trønder-musikaler. Hva med en Åge- eller Nils Arne Eggen-musikal? Det blir spennende å følge planleggingen gjennom våren.

Anna Kuljic

I oktober 2021 kommer *Dune*-filmen ut med Timothée Chalamet og Zendaya i hovedrollene. De har krydd i filmer de siste årene, og inntrykket mitt er at de er veldig pene. Innen oktober håper jeg på stappfulle kinosaler. Da gleder jeg meg til å ikke så diskret sammenligne filmen med boka slik at andre kan overhøre at jeg har lest boka. Hvis ikke må jeg vel skrive det her: Jeg leste ferdig *Dune*.

Syver Røinaas

“Våren den er en klisjé, den er en klisjé, men hva gjør vel det? Vår, tra la la, vår, tra la la, vår, tra la la, vår, tra la la vår. I år. Og halvliteren er veldig dyr, men på utecafé er det nok folk som kryr. Og gamle er gamle og unge er unge, og jeg er en hyggelig fyr. Vår, tra la la, vår, tra la la, vår, tra la la, vår. Tra la la, vår. I år.” (DeLillos)

Tomine Barstad Solvang

Jeg ser først og fremst fram til vaksineringen. Jeg trenger sårt et svett dansegulv og fysisk kontakt så fort det lar seg gjøre! Jeg er ellers veldig spent på Trøndelag Teaters oppsetning av *Romeo og Juliet* (på trøndersk!), med Carl Martin Eggesbø som Romeo. Og så gleder jeg meg innmari mye til Samfundet åpner igjen.

Hedda Krogseth Vikene

Jeg savner mer frihet til spontanitet. Det er jo det beste med studietiden. Jeg gleder meg til å presse meg gjennom et fullstappet rom av mennesker som kjøper seg øl og venter på å høre live musikk. Dette er nok en fjern drøm for vårsemesteret. Dermed gleder jeg meg til gode leseopplevelser, nye utstillinger og å få skrevet en jævlig bra bacheloroppgave.

DE BESTE ALBUMENE FRA
 DE BESTE ALBUMENE FRA
 DE BESTE ALBUMENE FRA
 DE BESTE ALBUMENE FRA
 DE BESTE ALBUMENE FRA

2020

Selv om man kanskje higer etter å legge fjoråret bak seg og rette nesa mot det håpefulle lyset i enden av tunnelen, er det flere ting som ikke bør gå i glemmeboka helt ennå. At 2020 var et utrolig godt musikkår er en av dem. Etter langt om lenge og flere brutale diskusjoner, har musikkredaksjonen samlet et knippe utvalg av slippene som farget fjoråret. Med en blanding av både debutanter og ringrever, og en sjangerbredde fra grøft-disco til poetisk rap til thrash metal, serverer vi kremtoppen innen musikk fra i fjor. Nyt mimringen og gå inn i 2021 med godt mot og baklomma fullstappa med musikk.

– Tina Løvås, Musikkredaktør

FOTO: Mutual Intentions

TØYEN HOLDING – *Tøyen Holding 2*

«Hvem gjør sånt? Ingen. Kun Tøyen og Etiopia kan gjøre noe så independent.» var orda som opna den 46 minutt lange skiva til Tøyen-duoen, og det blir bevist på kvart av dei 14 spora. Fredfades nyttar albumet som ein beat-tape fyllt opp av grove samples, men slepp samstundes fete vers. Mest Seff er på micen og leverer artige, referansetunge linjer. Seff seier at han er din favorittrapper sin favorittrapper og beviser det med å utkonkurrere både Lars Vaular og Chirag på gjesteversane sine. *Tøyen Holding 2* er eit friskt pust som alle bør gi 10-36 lytt.

– Magnus Vattekar Sandvoll

PSYCHEEK – *Gore 3*

En av de mest nyskapende elektronika-utgivelsene fra en norsk artist på mange år ble i stillhet sluppet av Psycheek i mai. På tross av en flytende bruk av sjangre, er lydbildet på skiva gjennomført og konsekvent fra start til slutt, og det er bare å ta av seg hatten for hvor moden debutskiva til 19-årige Psycheek fremstår. Med beina godt plantet innenfor internetcore, drum and bass og dekonstruert klubb skaper Psycheek seg en eksperimentell nisje innenfor norsk elektronika få har utforsket tidligere.

– Markus Lynum

FOTO: Sheep Chase Records

FOTO: Loyal Blood Records

COMBOS – *Steelo*

Trondheimsbandet Combos hadde bygget opp en stor hype før de i mai ga ut sin debutplate. Selv om vi forventet en solid punk-plate, ble debuten noe langt mer. Med referanser til band vi alle kjenner fra barndommen som Foo Fighters og Linkin Park, har kvartetten truffet tidsånden med 2000-nostalgi. Det blir derimot ikke noe bakstrevsk over dette. Produksjonen er årets tøffeste blant norske rockealbum. Bandet har en framtoning inspirert av hiphop med låttitler som «Mad beef» og «Make money take money». Årets kuleste Trondhjemske rockealbum.

– Tor Magnus Lund

FOTO: PH Recordings, LLC.

DENZEL CURRY – *Unlocked*

Denzel Curry og Kenny Beats har klart å lage et av de mest konsise og fokuserte rap-albumene av de siste årene. På under 18 minutter har ikke *Unlocked* tid til å gi oss noe annet enn kvalitet. Den hardtslående produksjonen til Kenny Beats sammen med Denzel Curry sin aggressive rapping og smarte ordspill er en perfekt kombinasjon. Albumet høres ut som det kommer rett ut av New York, med sin åpenbare Wu-Tang innflytelse. Det er en spennende blanding av 90-talls estetikker med moderne tematikk og produksjon. *Unlocked* er ikke mindre enn et lite stykke perfekt hiphop.

– Aksel Henrik Lessum

TRIST PIKE – *Den problematiske drømmen/ Patetisk og patologisk*

Oslo-duoen Trist Pike sin debutplate er pc-musikk for deg som slukte NRK dokumentaren *Helvete*. Musikkredaksjonen oppdaget Trist Pike etter at de spilte fjorårets beste Knaus-konsert. Musikken består av dystre tekster, over enkle antikvariske beats og 8-Bit synther. Det er bekmærkt og passende nok er platens dystreste track danseband-coveret av et danseband-cover, «Ingen savner meg i morgen». Ellers finner vi også låter som «Livet er en sykdom», som med sitt deprimerende budskap har et overraskende fengende refreng over en retro arpeggio synth. Albumet er så kult at det kan bli en kultklassiker.

– Tor Magnus Lund

FOTO: Bangles & Brass Records

FOTO: VNMS collective.

VNMS – *VNMS Tapes*

Bulmboy\$, Gerald Ofori og andre affilerte i VNMS har gitt oss årets beste rapskive på trøndersk. *VNMS Tapes* er det siste prosjektet fra et produktivt år for alle involverte, som videreutvikler produksjonen, ordspillene og flyten som har skapt lokal blæst rundt gruppa. Med utsolgte konserter, ettertraktet merch og nye nasjonale samarbeid har VNMS gjort krav på Trondheims rap-trone. Morsom og fengende rap om fest, rus, kjærlighet og annet sprell har slått an hos de unge i byen. Trøndelags ekstraordinære beviser for alle som måtte tvile at de hører hjemme i toppen av norsk rap.

– Are Kjeldsberg Skauby

FOTO: 2020 Dirty Hit

RINA SAWAYAMA – *Sawayama*

Rina Sawayamas debut er en nostalgisk og nyskapende hyllest til 2000-tallets hitlister. På *Sawayama* møtes Britney, nu-metal og alt annet tenåringer rundt tusenårsskiftet elsket. Den japansk-britiske artisten leker seg med godt brukte pop-klisjeer, men gjør det med en så overbevisende kjærlighet til kildematerialet at musikken likevel alltid føles spennende og dypt personlig. Gjennom mesterlig produksjon og engasjerende låtskriving om identitet, rasisme, kjønnsroller, familie og vennskap blir de sprikende inspirasjonskildene sømløst sydd sammen til et enormt imponerende pop-album.

– Simon Storvig Winther

NESTE PLANET – *Agua*

Prosjektet til det norsk-baserte Neste Planet får både tårer og bobler til å renne. Følelsesladde vers fra Linni og grundig produksjon fra Kvam bidrar til en lekende, drømmende og dynamisk skive. Linnis rytme er såpass fløyelsesmyk og unikt opphakka at man blir drastisk drafft inn i *Agua*s kosmiske univers. Vann, kjærlighet og takknemlighet er alle røde tråder som går igjen i Neste Planets herlige prosjekt. Linni er sjamanen som leder deg gjennom en våt seanse. Skiva er en utrolig spennende perle fra 2020 og passer til de feteste middagsselskapene og våtteste aftene.

– Andreas Jensen

FOTO: YGMG AS

FOTO: Nora Streams

MUSTI – *Qoyskayga v2*

Det er ingen overraskelse at jenta fra Tøyen klatrer opp på topplister for beste utgivelser i 2020. Musti representerer et friskt og ungdommelig pust som med sin bakgrunn fra plateselskapet Nora Collective, har skapt et debutalbum bestående av gode, reflekterte og lekne låter. Hennes afrikanske røtter kommer til uttrykk i melodiene bak norsk rap om identitet, krig og feminisme. Med en selvillit på topp, løfter Musti det norske hiphop-gamet enda et steg lenger opp og det er med store forventninger til Norges nye stjerneskudd at hun ønskes velkommen inn i varmen.

– Lisa Bye

FOTO: Jagjaguwar

MOSES SUMNEY – *Græ*

På det andre studioalbumet til Moses Sumney bruker han sine røtter i folk-musikk til å ekspandere videre: fra barokkpop og art-rock til electro-soul, og nye fantastiske høyder. Fylldig og strøken instrumentering veksles med minimalistiske og eksperimentelle passasjer, og hele tiden skinner Sumneys himmelske stemme igjennom med akrobatiske vokaler som hopper mellom oktaver med en eleganse og skjørhet oss jordiske bare kan drømme om. Med et album om identitet, isolasjon og det å føle seg misforstått, har Sumney skapt en emosjonell opplevelse som gir utløp for alle problemer man kan ha kommet i møte i 2020.

– Øyvind Soldal Rasmussen

FOTO: Brainfeeder

JAGA JAZZIST – *Pyramid*

Jaga er tilbake. Etter en femårig pause vier de annerledesåret 2020 til å gi ut et fullengdes album, og for et album. Denne gjengen er aldri til å finne på latsida og *Pyramid* er intet unntak. I denne 39-minutteren finner du suggererende riff, tichte trommebeats, finurlige blåse-arrangement og deilige melodier. Dette har gjort at skiva får til det umulige, nemlig å bevege det allerede etablerte «jaga-soundet» et steg videre. Slik viser de også at det 26 år gamle bandet fortsatt er på utkikk etter nye elementer å sprite opp musikken sin med. Derfor er *Pyramid* et soleklart tilskudd i årets beste album fra 2020.

– Aksel Rønning

DAUFØDT – *1000 Island*

Debutalbumet til hardcoregjengen i Daufødt er ingenting å fjase av. Ett år etter at vi fikk høre de brutale «flinkisene» i Daufødt med singelen «Forbudte frukter» har vi 27 minutter med energi fra første sekund. Det at de presterer å bruke så mange av de ulike kvalitetene som man finner i hardcoren i løpet av denne korte tiden er ikke bare imponerende, det er kult også. Du kan riste løs til «glade» og upbeat riff i «Ingenmannsland» eller kjenne på angsten under den lange og farlige oppbyggingen i «Sammen er vi Daufødt». Digger du bråk? Skru på «Kulturarven», et eneste stort noisebreakdown. Med andre ord er det noe å finne for enhver person som vil kaste 2020 på bålet med en god dose dressing.

– Sondre Sørensen Brønstad

FOTO: Fysisk Format

VALKYRIEN ALLSTARS – *Slutte og byne*

Valkyrien Allstars har nok en gang levert et album det er fryktelig lett å bli glad i. Denne gangen hører vi klare referanser til indie og pop, mens folken det er lett å assosiere dem med fortsatt står som grunnstein. Albumet er kritikerrost og det er ingen overraskelse. Her briljerer de nemlig med vakker poesi, fete melodier og fengende samspill som resulterer i et knakende godt album det er vanskelig ikke å bli truffet av. Det kan vel og merke være vanskelig å finne et favorittspor på det som er av de aller beste albumene som kom i 2020.

– Mona Hynne

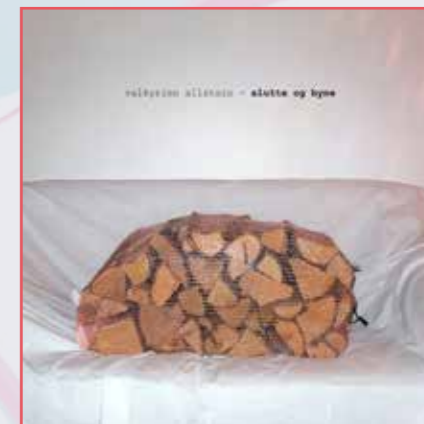

FOTO: Heilo

FOTO: Smalltown Supersound

KELLY LEE OWENS – *Inner Song*

På oppfølgeralbumet *Inner Song* viser Kelly Lee Owens seg som en av de dyktigste til å skape en symbiose mellom varme og mer kjøligere elementer. *Inner Song* svinger fra hardtslående mørk techno på låten «Melt!» og over til lun, men hjerteskjærende drømmepop på låten «On». I større grad enn tidligere er walisers englelignende vokal løftet fram i lyset, og det med god grunn. Stemmen til Lee Owens svever vektlost over både de såre og mer lystige sporene og bidrar til at man sitter igjen trollbundet til en av årets lytteopplevelser.

– Viljar Sæbbe

FOTO: Jazzland Recordings

JUNO – *Young Star*

Jazzlinjen ved NTNU i Trondheim er kjent for å være et kreativt miljø for jazzmusikere, og kvintetten JUNO bekrefter det. Debutplaten *Young Star* er en herlig affære av jazz-inspirert pop. Kontrabass og saksofon spiller en framtrøkkende rolle og gjør jazz-inspirasjonen tydelig, mens vokalen ofte bidrar til et mer popaktig preg. Bandet gjør en mesterlig jobb i komposisjonene, med kaotiske og harmoniske partier i flott kontrast og tempoendringer som fenger lytteren til siste stund. Dette gjør *Young Star* til en fryd å høre på, og det er en sterk debut fra et band du bør følge med på.

– Jens Waage

FOTO: Sheep Tooth

ELEPHANT TREE – *Habits*

I et mylder av post-metalband med små variasjoner rundt en velprøvd formel, står Elephant Tree igjen som et band som virkelig har knekt koden. *Habits* kombinerer blytunge dronete riff med en myk og enkel vokalstil i en perfekt balanse. Her finner du både såre og melankolske balladepartier med hardingfele og akustisk gitar og dundrende doom-riff med masse groove. Å høre på skiva er en katarsis i seg selv. Britene viser med denne utgivelsen at de er pionerer i sjangeren.

– Åsmund Høeg

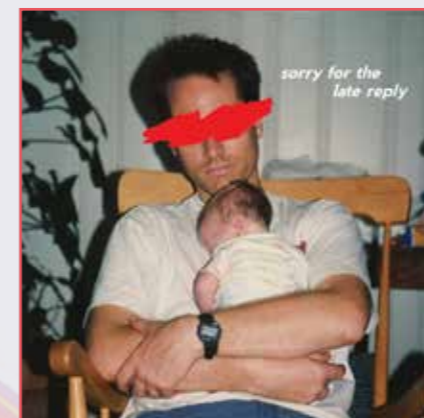

FOTO: 2019 Propeller Recordings

SLØTFACE – *Sorry for the late reply*

Stavanger-bandet Sløtface holder liv i norsk indie-rock. Halvtunge riff, lekne melodier og personlige tekster gjør *Sorry for the late reply* til en av de mest solide rockeskivene i 2020. Indie-klangen gjør at man vil danse og skrike til skivas tekster. Produksjonen går fra kompakte og lydtunge refreng til akustiske smådeler. Sløtface holdt liv i konsert-Norge ved å dra på en slumber-turné hvor de spilte akustiske og nedstrippa versjoner av låter fra skiva, som senere ble gitt ut på *The slumber tapes*.

– Andreas Jensen

HEDVIG MOLLESTAD – *Ekhidna*

Norge har et bra jazzrock-miljø og Hedvig Mollestad sin nye plate er årets beste innenfor sjangeren. Det spilles heftig powerjazz av gitarist Mollestad og hennes nye, utvidede ensemble. Musikken slingrer seg fra Terje Rypdal-inspirerte ambiente strekk som man kan høre i «No friend but the mountains» til svevende trompetsoloer og groovy støy i «Antilone». Dette er et album hvor de tre kvinnelige bandmedlemmene både rocker og jazzet mest: Mollestad selv, trompetisten Susana Santos Silva og Marte Ebersson (Highasakite) på keys imponerer. Årets absolutt sterkeste norske jazzrock-album.

– Tor Magnus Lund

FOTO: Rune Grammofon

ORMSKRIK – *Ormskrik*

Stavanger har vært fødebyen til flere fantastiske metall-akter og i 2020 kom enda et band skrikende ut. Ormskrik sin debutplate ved samme navn er beinhard, rå og kompromissløs. Kvaliteten på alt fra spilling til produksjon gjør det overraskende at dette er en debutplate. Uansett om man vil kalle musikken her for blackened thrash eller death metal er det ingen tvil om at talentet til musikerne skinner gjennom og viser hvorfor denne fortjener en plass vår toppliste for 2020. For dere som vil ha en smaksprøve anbefales låten «Destroyer of Worlds».

– Amund Fredrik Strømsnes

FOTO: Ormskrik & Fysisk Format

FOTO: TO3S RECORDS

HARU NEMURI – *LOVETHEISM*

Enigmaet Haru Nemuri fra Tokyo har i de siste årene gjort seg merkbart med sin evne til å blande inn elementer fra sjangere som elektronika, hiphop, noiserock og mer med sitt anker i J-rock. I mars ga Nemuri ut sitt fjerde fullstendig selvproduserte album, *LOVETHEISM*, hvor hun tar sjangerblandingen sin til et nivå hvor det ikke lenger kan settes i en boks. Albumet er friskt, både hardt og mykt til tider, men alltid med et ekstremt høyt energinivå. Etter å ha hørt frem til andresporet «Trust Nothing But Love» er det umulig å ikke bli fanget.

– Sander Engen

GRAFIKK: Jesper Hustad

Vil du vinne NTH-ringen?

Alle som bestiller en NTH-ring før 1. mai er med i trekningen av en gratis NTH-ring!

Deltakelse regnes fra 1. januar

DAHLISVEEN
 en del av mestergull

GLAV TRYGGVASSONSGT. 24 • TRONDHEIM •
WWW.GULLSMEDDAHLISVEEN.NO • TLF. 73 52 58 06

Å stanse ragnarok har aldri vært mer tøysete

TEKST: Anna Kuljic

Tre inn i en fargesprakende og bisarr Midgard.

Ida Eva Neverdahl, *Floke*
(tegneserie)

Det Norske Samlaget, 171 sider

Som fast leser av Nemi siden barndommen har jeg fulgt med Ida Eva Neverdahls *Gelé* så lenge at jeg våger å si den var formativ. Sigbjørn Mostues fantasytrilogi *Alvetegnet*, der hovedpersonen drar til «den andre siden» fylt med norrønt mytologiske skapninger, var også en av mine favoritter. Da Ida Eva Neverdahls nye tegneserie, *Floke*, ble lansert i oktober 2020, var jeg mildt sagt begeistret.

Handlingen følger den pasifistiske skalden Floke Skrufson, som egentlig bare vil hvile og lage musikk. Dette viser seg å være vanskelig i en brutal vikingverdenen.

Floke får et sverd som gave for å ha hjulpet noen, men baksiden av medaljen er at han også må være med på å stanse ragnarok. Pasifisten Floke kvier seg fra å ty til vold, så han må prøve å løse utfordringene han møter på sin egen måte.

Illustrasjonene kan best forklares som hvordan jeg så for meg tegningene jeg lagde på SFO kom til å se ut, mens jeg drømte meg bort til fantastiske verdener. Som om Neverdahl spettet opp en barneskalle og gravde ut essensen av fantasien og eskapismen.

Stilen er enkel, men man kan fortsatt forstå hver nyanse av indignasjon og forskrekkelse på Flokes ansikt. Mye av humoren melkes fra ansiktsuttrykk og bevegelser. Fargepaletten er jordnær og levende, med store lyse ensfargede flater. Dette gir litt pusterom i et fantastisk kaotisk sanseintrykk. Overordnet gir det visuelle definitivt inntrykk, som ikke er overraskende om man har vært borti Neverdahls tidligere verk.

Måten vikingsamfunn og norrøn mytologi behandles av Neverdahl er gøy å lese. Ingenting blir tatt spesielt seriøst, og det lekes med mytologi og kjønnsidealene. Blandingen av historiske hendelser i vikingverdenen og Neverdahls moderne sjargong skaper noe friskt og spennende. Det er fantastisk å se norrøn mytologi behandlet på en fullstendig skrullete og «uhollywoodsk» måte.

Jeg fniste og lo meg gjennom hele tegneserien. Boka er full av morsomme tvister, visuelle spøker og replikker. Man kan føle hvor gøy det var å skape denne historien. Detaljer som at dyr i bakgrunnen hadde på seg bittesmå vikinghatter gjorde meg spinnvill.

FOTO: Det Norske Samlaget

Du vet når du har sett en skikkelig grufull skrekkfilm, og du må se en grell tegnefilm etterpå for å kunne klare å sovne? Det er akkurat sånn det føles å lese *Floke*, bare at den grufulle skrekkfilmen du prøver å glemme er året 2020. Å lese om en gutt som sliter med verdens undergang og prøver å løse problemer på måter som samsvarer med eget verdssystem kan beskrives som intet mindre enn katarsis. I stedet for å gjøre den detox-dietten i januar, kan du heller prøve deg på *Floke*!

1. I hvilken amerikansk stat ble det avholdt nytt senatsvalg 5. januar 2021?
2. Hvilket hypotetisk konsept er sentralt i filmer som *13 Monkeys*, *Harry Potter og Fangen Fra Azkaban*, *The Terminator* og *Planet of the Apes*?
3. Hva er navnet på den russiske sjakkspilleren som slo ut Magnus Carlsen av turneringen Airthings Masters i desember 2020?
4. Hva slags produkt assosieres med det amerikanske selskapet Zippo?
5. Hva er bemerkelsesverdig med karakteren John Dillerman på dansk barne-tv og har gjort at noen reagerer på programmet?
6. Med hvilken idrett assosieres Sonja Henie?
7. Hvilket latinsk uttrykk er ibid. en forkortelse for?
8. I en vanlig strømførende ledning, hva er funksjonen til ledningen som er gul og grønn?
9. Hvilket spill ble lansert 10. desember, og fikk ros fra mange, men også veldig mye ris for sine mange tekniske problemer?
10. Hvilket instrument spilte Terje Rypdal?
11. Hvor har du vondt om du lider av angina pectoris?
12. Hva er de engelske ordene doxy, tart, trull, strumpet og quean veldig gammeldagse synonymer for?
13. Hva er en gasse?
14. Rektor ved Universitetet i Bergen gikk nylig av for å tiltre en ny rektorstilling, hvor da?
15. I hvilken arkitektonisk stil er den amerikanske kongressbygningen bygd?
16. Hvilket år ble «Ja, vi elsker vedtatt» som Norges nasjonalsang?
17. Det sies om karsk at man skal legge en mynt i koppen, så tømme kaffe til den forsvinner og deretter tømme hjemmebrent til den blir synlig igjen, men hvilken utgått mynt er det snakk om?
18. Hvilken historiebok av Marte Michelet ble publisert i 2018, men var svært omdiskutert også i 2020?
19. Hva påstås av Marilyn Monroe å være en jentes beste venn i et kjent nummer fra musikalen *Gentlemen Prefer Blondes*?
20. Hvilket tysk bilmerke lag med tilnavnet «sølpilene» kjørte Formel 1-føreren Lewis Hamilton for i 2020?

1) Georgia 2) Tidsreise 3) Danill Dubov 4) Lighthouse 5) Han har verdens lengste penis 6) Kunstløp 7) Ibidem (på samme sted) 8) Jordledning 9) Cyberpunk 2077 10) Gittor 11) Bystet 12) Prostituserte 13) En mannlige gås 14) Universitetet i Tromsø 15) Nyklassisisme 16) 2019 17) En tioring 18) Hva visste hjemmefronten? 19) Diamanter 20) Mercedes

POENGRANGERING: HVA ER DITT NYTTÅRSFORSETT FOR 2021?

ILLUSTRASJON: SILJE MARIE SAVLAND MOKSNES

0-7 poeng:

TILBRINGE MER TID MED VENNEN OG FAMILIE:

Vel, så langt går ikke dette så bra. Med mindre man er i samme husstand. Da går det litt for bra.

8-14 poeng:

DRIKKE MINDRE ALKOHOL:

Så å drikke mindre alkohol med andre mennesker er i hvert fall lett. Alene derimot...

15-19 poeng:

TRENE MER:

Vanligvis det kjipeste forsettet, nå en av de få aktivitetene som fortsatt er mulig.

20 poeng:

SIMPELTHEN OVERLEVE:

Å be om mer virker bare egoistisk.

REGISTRERER

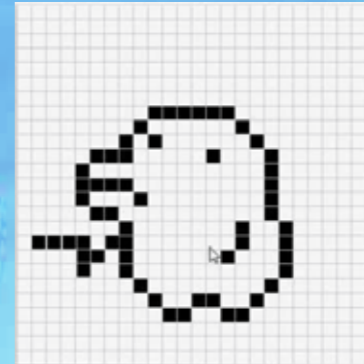
...at skjer det egentlig noe om dagen?
...at ingenting juicy i bodegaen ihvertfall
...at vaksinebilen minutt for minutt
...at vi håper du trives i ditt trivelige lille fengsel
...at eller så kan du jobbe som trell hos mor og far fram til påske
...at halve Trondheim fikk korona mens du var borte
...at endelig en smittebølge man ikke kan beskyldes studentene for
...at fester Trondheim uten oss?!
...at O tempora, o mores!
...at hva mener du med at videoen ikke stoppet alle fra å bli annenrangs kriminelle?!
...at vent, har datafolk VENNER?!
...at WoW-guildet telles ikke
...at dere vet beskjeden ble gitt i går?
...at student, hold deg hjemme
...at alle vet at studenter bruker kveldene på å lese dagbladet
...at /s
...at mailvors gjør comeback
...at Netflix og chill er ut, statskanal og stress er inn
...at sesongfinalen av «Sirkus Amerika» er nesten litt i overkant
...at karakterene er rett og slett ikke trovendige
...at når skal Leviathan storme formannskapet?
...at Karen Mjør utestengjast frå Propheten
...at Venil Volla ikkje nektar fellande riksrett
...at Fitteblekkas nettsider er tøfferere enn SVARTTAVLAS freske oppdatering
...at Fitteblekkas nye redaktør setter sin egen sak på forsida
...at når skal pølsketerene få sin velfortjente forsida?
...at pølsketerfans marsjerer mot Fitteblekkas lovgivende forsamling
...at mer pølse i monitor!
...at bare pøsetippen
...at bare éi pølse metter ikke
...at de kommer alltid i trioer
...at journalist i Fitteblekka ønsker å innlese kjærestegarantien
...at sånt finnes ikke som gløsing lol
...at bare for tidligere rektorer
...at og for tidligere samfundetledere
...at har du egentlig gifta deg om ikke Adressa skriver pluss-sak?
...at det er ikke blinddate før du dater en blind person
...at å få lov til å klappe førerhunden er et pluss
...at jeg smalt inn i en lyktestolpe sjæl
...at samlevideoer av quokkaer<3
...at akk, så gossine de er

SPITPOSTEN

spit (frå lågtysk): erting, krenking; spott

VÆLKOMMEN TE
AVVISA MI =)

Utgavens dyr: Tamagotchi

Den er utsultet på mat, sosial kontakt, lever et komplett digitalt liv, alt fordi du glemte at de eksisterte på ungdomsskolen. Nå sitter dyret ditt der, i komplett isolasjon. Har gjort det i 15 år allerede, litt som alle Tunga-studentene egentlig. Man husker nå og da, men den meste av tida eksisterer dem ikke. Men de er der, og de husker at du matet dem sist gang den 28. april 2009. Tamagotchien har livnært seg av litiumbatterier og et utsultet, isolert hat. Dyret har lært, og gjennomtrenger alle digitale og elektroniske barrierer.

De planlegger sin evig digitale hevn. Neste gang det dørgende kjedelige zoom-møtet skurrer, collaborate ikke slipper deg inn, eller at du blir drept først i «Among Us», er det din utsultede, omnipotente tamagotchi som godter seg.

Hva skal vi gjøre med festmiljøene, når vi finner dem?
Forslag hentet fra diverse kommentarfelt i Trondheims nettaviser:

Sette dem i Koronakoloni på Munkholmen.

Fordeler: Historisk presedens, fremskyndet naturlig utvalg, økt sinnsro og helse for Trondheims øvrige befolkning

Ulemper: Vi må gi slipp på en turistattraksjon, men vi har jo ingen turister nå likevel.

Sette alle på hotell. Ikke karantenehotell, men festhotell.

Fordeler: Jævla keegt, Norges månelanding, on sort pour oublier tous les problèmes - alors on danse

Ulemper: Ingen lmao ikke vær så prude 'a

Sette dem i gapestokk på Trondheim Torg.

Fordeler: Underholdning for hele familien, Ny turistattraksjon i sentrum,

Ulemper: Du kaster bort gode råvarer på offentlig ydmykelse.

Fortell dem at det er fest i et klubbhus på Heimdal.

Fordeler: Man finner ei 96%-plastkanna.

Ulemper: Man må til Heimdal, og i plastkanna er det bare antibac.

Fest er greit, men har du hørt om å bo kloster?

Fordeler: Sinnsro, alle er dine brødre og søstre og interessant arkitektur.

Ulemper: Du må få den obligatoriske munkesveisen, men så har du ikke et sosialt liv uansett.

NTNU satser digitalt med en ny anbefalt frivillig ordning for studenter

Gjennom emnet Jævli god digital start kan du tjene 2,5 studiepoeng på å begynne skoleåret digitalt.

I et forsøk på å bedre den digitale oppstarten dette semesteret, har de høyere digitale makter vedtatt å iverksette nye digitale tiltak. Ved å friste med 2,5 studiepoeng håper universitetsledelsen at flere studenter skal la være å ta for seg av bibliotektenester og dyre labber, eller okkupere de beste plassene i realfagskantina.

– Med Jævli god digital start håper vi at vi kan dra ungdommen vekk fra det digitale med spennende «DIGITALE» kurs som «webkamera er jævli kult!» og «hva i hælvet er en pdf?», heter det i en uttalelse fra universitetsledelsen.

– Håpet er jo at drittung... studentene skal miste nok digital kompetanse gjennom ren kjedsomhet til at vi kan gjennomføre en ny runde med hjemmeeksamener til våren uten å egentlig endre på noe som helst av undervisningspraksisen ellers. Med bare 2,5 poeng til rådighet som lokkemat regner vi med å stort sett få inn strebere, studentfrivillige på kant med lånekassen og kløner som har klart å melde seg opp med et uhell.

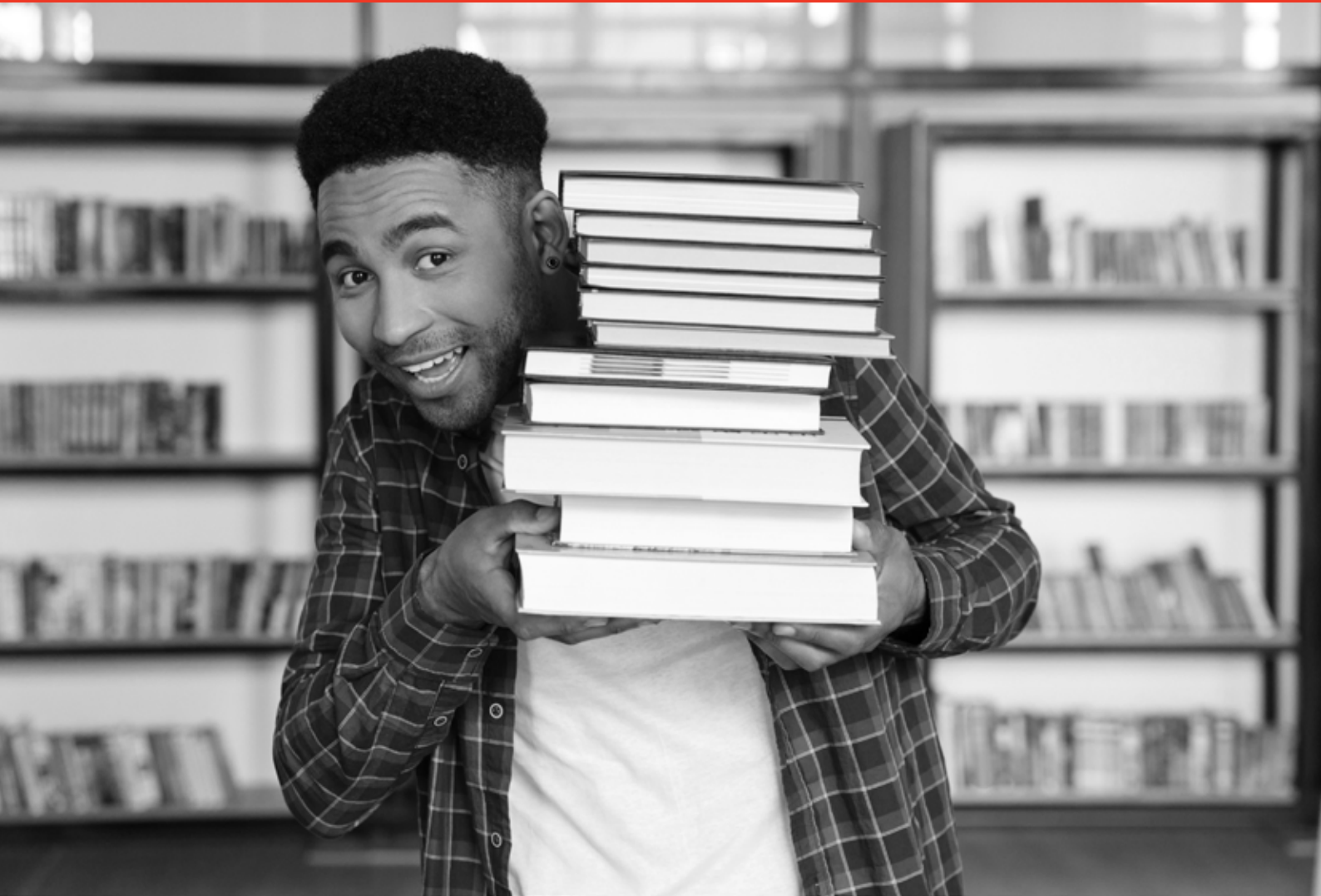
Emnet er planlagt å gå til slutten av januar, etterfulgt av uendelige utvidelser.

sug meg futura PT

-M

PENSUMPAKKER

RIKTIG - ENKELT - BILLIG

Velkommen innom

Du finner oss på Tunga, Gløshaugen, DMMH,
Dragvoll, Kalvskinnet, Øya og ved BI Trondheim

Vi sender også fraktfritt

Kontakt oss på tlf. 906 97 894 / 902 97 888

E-post: glosaugen@akademika.no